

Nr 189.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1947 vid dess trettionde sammanträde fattade beslut; given Stockholms slott den 5 mars 1948.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över social-ärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1947 vid dess trettionde sammanträde fattade beslut.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Möller.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars
1948.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, *vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1947 vid dess trettionde sammanträde fattade beslut* samt anför i anslutning därtill följande.

Genom sin anslutning till Nationernas förbund den 9 mars 1920 inträdde Sverige såsom medlem av Internationella arbetsorganisationen i Genève. För närmare upplysningar om Internationella arbetsorganisationen och dess verksamhet må hänvisas till *dels* propositionen nr 361 till 1921 års riksdag, *dels* propositionen nr 111 till 1947 års riksdag (avseende ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga samt en mellan Förenta Nationerna och Internationella arbetsorganisationen träffad överenskommelse om organisationens anknytning till F. N.), *dels* den av delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet på Kungl. Maj:ts uppdrag under åren 1928—1947 utgivna publikationsserien »Internationella arbetsorganisationen», särskilt »I. Allmän del», *dels* ock de genom delegationens försorg sedan år 1935 publicerade svenska översättningarna av generaldirektörens för Internationella arbetsbyrån årsrapport. För förhandlingar och beslut vid arbetskonferensens år 1946 hållna tjugonionde sammanträde har redogörelse lämnats i propositionerna nr 111 och 240 till 1947 års riksdag.

Enligt bestämmelserna i arbetsorganisationens stadga skall organisationens allmänna konferens sammanträda vid behov, dock minst en gång varje år.

Enligt art. 19 i stadgan har organisationens beslutande församling, den Internationella arbetskonferensen, att beträffande förslag, som äro uppförda på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall beslutet resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller ock skall det utmynna i en rekommendation, avsedd att tagas under överbärande vid lagstiftning eller annorledes, men utan den bindande karaktär, som tillkommer en ratificerad konvention. Därest beslutet är av mindre räckvidd

eller av väsentligen formell innebörd, t. ex. då det gäller en begäran om utredning, plägar det givas formen av en resolution.

I fråga om verkställighet av konferensens beslut stadgas, att varje medlem av organisationen skall inom ett år från avslutandet av ett konferenssammanträde underställa därå antagna rekommendationer och konventionsförslag vederbörlig myndighet (i vårt land riksdagen) för vidtagande av lagstiftnings- eller andra åtgärder. Om det till följd av exceptionella omständigheter är omöjligt att fullgöra nyss berörda förpliktelse inom ett år, skall den fullgöras snarast möjligt och i varje fall icke senare än 18 månader från sammanträdet avslutande.

Med avseende å konventionsförslags ratificering och därav härflytande förpliktelser för medlemsstat ävensom medlemsstats förpliktelser beträffande av Internationella arbetskonferensen antagna rekommendationer må hänvisas till propositionen nr 234 till 1945 års riksdag, sid. 5. Dock må framhållas, att enligt en vid arbetskonferensens tjugosjunde sammanträde år 1945 antagen resolution arbetsbyråns generaldirektör erhållit bemyndigande att tills vidare omhänderha registreringen av ratificerade konventioner.

De ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga, som antogs vid arbetskonferensens tjugonionde sammanträde år 1946 och för vilka redogörelse lämnats i förenämnda proposition nr 111 till 1947 års riksdag, väntas träda i kraft inom den närmaste framtiden. Därigenom komma medlemsstaternas förpliktelser med avseende å antagna konventioner och rekommendationer att ändras och vidgas.

Beträffande konventionerna föreskrives sålunda numera i artikel 19 moment 5 c), att varje medlem skall underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder, som vidtagits för att underställa konventionen vederbörlig myndighet samt om av densamma vidtagna åtgärder. Vidare föreskrives i samma artikels moment 5 e), att medlem som icke ratificerat viss konvention tid efter annan har att till Internationella arbetsbyråns generaldirektör avgiva redogörelse för såväl lagstiftning och praxis med avseende å de i konventionen behandlade frågorna som den omfattning, i vilken konventionens bestämmelser genomförts eller avses att genomföras genom lagstiftning, administrativa åtgärder, kollektivavtal eller annorledes, med angivande tillika av de omständigheter, som förhindra eller fördröja ratificeringen av konventionen. Motsvarande föreskrifter meddelas i fråga om rekommendationer (artikel 19 moment 6), med tillägg, att redovisning skall lämnas även för sådana jämkningar i rekommendationer som befunnits eller må finnas erforderliga vid antagande eller tillämpning av desamma. Uppenbarligen avses härigenom att uppnå vidsträcktare kontrollmöjligheter med avseende å genomförandet av arbetskonferensens beslut, varjämte förutsättningar skapats för ratifikation av konventioner under andra villkor än för närvarande.

Generalsekreterarens i Nationernas förbund befattning med av Internationella arbetsorganisationen beslutade konventioner och rekommendationer övertages av generaldirektören för Internationella arbetsbyrån (artiklarna 20—21), varvid emellertid föreskrivits att ett av de två officiella exemplaren av varje av Internationella arbetskonferensen antagen konvention eller rekommendation skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare samt varje ratifikation av en sådan konvention delgivas Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering i enlighet med bestämmelsen i artikel 102 av Förenta Nationernas stadga.

Internationella arbetskonferensens trettionde sammanträde hölls i Genève under tiden 19 juni—11 juli 1947. I sammanträdet deltog representanter för 48 medlemsstater, av vilka 40 sänt fullständiga delegationer, d. v. s. två regeringsombud samt ett ombud från vardera av arbetare- och arbetsgivaresidorna. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.¹

Dagordningen för detta konferenssammanträde omfattade följande överläggningsämnen:

- I. Generaldirektörens för Internationella arbetsbyrån rapport.
- II. Finansiella och budgetära frågor.
- III. Socialpolitisk minimistandard i icke-självstyrande områden (bestämmelser ägnade att intagas i en internationell konvention; andra behandling).
- IV. Arbetsinspektionens organisation i industri- och handelsföretag.
- V. Arbetsförmedlingens organisation; första behandling.
- VI. Rapporter angående tillämpningen av konventioner i enlighet med artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga.
- VII. Föreningsfrihet och förhållandet mellan arbetsmarknadens parter (industrial relations).

Under punkt II på dagordningen antog konferensen budget för Internationella arbetsorganisationen avseende utgifterna under år 1948; budgeten fastställdes till 19 042 983 schweiziska francs eller 4 449 295 U. S. dollars.

¹ Genom Kungl. Maj:ts beslut den 16 maj 1947 hade att deltaga i konferensen från svensk sida utsetts:

såsom *regeringsombud* generaldirektören och chefen för statskontoret Wilhelm Björck och statssekreteraren i socialdepartementet Per Nyström samt såsom ersättare för regeringsombuden rektorn Alva Myrdal ävensom såsom experter ordföranden och chefen för arbetsrådet, generaldirektören John Nordin, byråchefen i statens arbetsmarknadskommission, numera arbetsmarknadsstyrelsen, Sven Skogh och sekreteraren hos delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet Sten-Eric Heinrici;

såsom *arbetareombud* andre ordföranden i landsorganisationen i Sverige Gustav Vahlberg med landsorganisationens jurist advokaten Arnold Sölvén och direktören i tjänstemännens centralorganisation, ledamoten av riksdagens första kammare Valter Åman såsom experter samt redaktören Sven Backlund såsom språkexpert; samt

såsom *arbetsgivareombud* verkställande direktören i svenska arbetsgivareföreningen Bertil Kugelberg med direktörerna i samma förening Matts Larsson och Alvar Odholm såsom experter.

Därjämte utsågs Heinrici att under sammanträdet vara sekreterare åt den svenska konferensdelegationen.

De av konferensen fattade beslut — samtliga hänförande sig till punkterna III och IV på dagordningen — vilka äro av beskaffenhet att i enlighet med förenämnda artikel 19 av Internationella arbetsorganisationens stadga skola underställas riksdagen, äro följande:

1) Konvention (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel.

2) Rekommendation (nr 81) angående arbetsinspektion.

3) Rekommendation (nr 82) angående arbetsinspektion vid gruv- och transportföretag.

4) Konvention (nr 82) angående socialpolitik inom områden belägna utanför moderlandet.

5) Konvention (nr 83) angående tillämpning av internationell arbetslagstiftning på områden belägna utanför moderlandet.

6) Konvention (nr 84) angående föreningsrätt och biläggande av arbets tvister inom områden belägna utanför moderlandet.

7) Konvention (nr 85) angående arbetsinspektion inom områden belägna utanför moderlandet.

8) Konvention (nr 86) angående den längsta giltighetstiden av arbetsavtal för infödda arbetare.

Texterna till dessa konventioner och rekommendationer torde få såsom bilagor (*Bil. A—H*) fogas till detta protokoll.

Den under punkt V på dagordningen upptagna frågan om arbetsförmedlingens organisation kommer att upptagas till slutlig behandling vid arbetskonferensens nästkommande allmänna sammanträde i juni 1948.

Beträffande punkt VII på dagordningen antog konferensen en resolution angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten samt rätten att föra kollektivavtalsförhandlingar, vilken angiver de grundläggande principerna för föreningsfriheten. Vidare beslöt konferensen, med hänsyn till vikten av att åtgärder snarast möjligt vidtoges för att utforma dessa principer i en internationell text, att på dagordningen för nästa allmänna sammanträde uppföra frågan om föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten i och för antagandet vid nämnda sammanträde av en eller flera konventioner. Ytterligare beslöt konferensen att på dagordningen för nästa allmänna sammanträde för första behandling upptaga frågan om tillämpningen av principerna om organisationsrätten och rätten att föra kollektivavtalsförhandlingar, kollektivavtal, förlikning och skiljedom samt samverkan mellan offentliga myndigheter och arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer. Slutligen antog konferensen en resolution angående frågan om upprättandet av ett internationellt organ för trygghandet av föreningsfriheten.

I särskild bilaga lämnas en förteckning över samtliga vid konferensen antagna resolutioner (*Bil. I*).

Jag övergår härefter till att behandla konventionen och rekommendationerna angående arbetsinspektion var för sig.

Konvention (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel.

Huvudbestämmelserna i konventionen (*Bil. A*) äro uppdelade på två avdelningar, vilka behandla arbetsinspektionen inom industri respektive handel. Å ena sidan ansågs det, att en enda konvention för både industri och handel icke skulle komma att erhålla så vidsträckt godkännande och tillämpning av däri intagna bestämmelser som vore önskvärt, medan man å andra sidan hyste den uppfattningen, att antagandet av skilda konventioner för industri och handel skulle medföra uppenbara olägenheter, då detta möjligen skulle kunna tolkas som en anmodan till regeringarna att inrätta skilda inspektionsorgan för industri och handel. Konferensen beslöt därför, att konventionen skulle utformas på sådant sätt, att i stort sett samma bestämmelser skulle tillämpas på både industri och handel samt att regeringarna skulle givas möjlighet att för godkännande av konventionen utsluta den del därav, som berör handeln. Möjlighet till uteslutning föreligger däremot icke beträffande den del av konventionen, som hänför sig till arbetsinspektion inom industrien.

Konventionen äger tillämpning på alla arbetsställen inom industrien, beträffande vilka arbetsinspektörer ha att övervaka efterlevnaden av bestämmelser (däri inbegripna kollektivavtalsbestämmelser och skiljedomar) rörande arbetsförhållanden och skydd för arbetare under arbetet. Inspektionen skall stå under tillsyn av en central myndighet och dess uppgifter skola vara 1) att trygga tillämpningen av gällande bestämmelser med avseende å arbetstid, löner, säkerhet, hygien och välfärd samt barns och minderårigas användande i arbete, i den mån åtgärder härutinnan falla inom arbetsinspektörs kompetensområde; 2) att bistå arbetsgivare och arbetare med råd och anvisningar beträffande lämpligaste sättet att efterkomma gällande bestämmelser; samt 3) att fästa vederbörande myndighets uppmärksamhet på brister och missförhållanden, som icke äro särskilt beaktade i meddelade föreskrifter. Konventionen innehåller bestämmelser rörande arbetsinspektionens organisation samt angående dess förseende med personal med allmänna och speciella kvalifikationer, befattningshavernas arbetsförhållanden, inspektörens rätt och plikt att vinna tillträde till och inspektera arbetsställen i syfte att övervaka lagstiftningens tillämpning, frekvensen av inspektionsbesöken samt förfarandet vid överträdelser. Slutligen må framhållas, att förevarande konvention grundlägger internationella förpliktelser med avseende å flera av de principer, som finnas angivna i en år 1923 antagen rekommendation i ämnet.

Förevarande konvention antogs med 135 röster mot 0. Samtliga svenska ombud vid konferensen röstade för konventionen.

Spörsmålet om arbetsinspektionens organisation i industri- och handelsföretag hade upptagits för enkel diskussion på dagordningen för ifrågasvarande sammanträde, i anslutning till ett av arbetsbyråns styrelse vid dess 98:e sammanträde (maj 1946) fattat beslut.

Styrelsen hade redan år 1939 uppfört förevarande fråga på dagordningen för det konferenssammanträde, som skulle ha hållits år 1940. Samtidigt hade styrelsen beslutat, att frågan skulle bli föremål för överväganden vid en förberedande teknisk konferens. Denna konferens sammanträdde i Genève i maj—juni 1939 och godkände vissa punkter, vilka skulle tjäna såsom grundval för utarbetandet av ett frågeformulär att tillställas regeringarna såsom en förberedelse till 1940 års arbetskonferens.

I enlighet med konferensens arbetsordning utarbetade arbetsbyrån en rapport i ärendet, vilken tillställdes regeringarna och som innehöll: 1) en jämförande analys av lagstiftning och övriga bestämmelser rörande arbetsinspektionens organisation i olika länder, 2) den av 1939 års förberedande tekniska konferens antagna rapporten samt 3) ett frågeformulär, som utarbetats under hänsynstagande till de av konferensen nådda slutsatserna. Svenska regeringens svar å detta frågeformulär tillställdes arbetsbyrån med skrivelse från socialdepartementet den 20 november 1939.

Till följd av beslutet att upptaga förevarande fråga på dagordningen för konferensens 30:e sammanträde undersökte arbetsbyrån på nytt lagstiftning och praxis i olika länder och kom därvid till det resultatet, att förhållandena å arbetsinspektionens område icke undergått sådan ändring, att en mera vittgående omarbetning av det år 1939 utarbetade frågeformuläret vore erforderlig. På grund härav utsände arbetsbyrån år 1946 ånyo det år 1939 utfärdade frågeformuläret, försett med allenast två mindre ändringar. Frågeformuläret besvarades av svenska regeringen i skrivelse den 18 november 1946 under hänvisning till ovan berörda år 1939 avgivna svar.

Samtliga till Internationella arbetsbyrån avgivna svar hade av arbetsbyrån sammanfattats och analyserats i en rapport, som förelades konferensen vid dess nu ifrågavarande 30:e sammanträde. Rapporten innehöll även förslag till konventions- och rekommendationstexter, vilka lågo till grund för de å konferensen förda diskussionerna i ämnet.

Över berörda förslag avgav *delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet* efter hörande av socialstyrelsen, riksförsäkringsanstalten, kommerskollegium, landsorganisationen i Sverige, svenska arbetsgivareföreningen och tjänstemännens centralorganisation (T. C. O.) yttrande den 3 juni 1947.

I det följande lämnas en kortfattad redogörelse för delegationens nyssnämnda yttrande över *konventionsförslaget*, varvid tillika anges i vad mån de i yttrandet framställda anmärkningarna mot förslaget beaktats vid konventionens slutliga utformning.

I likhet med samtliga hörda myndigheter och organisationer fann delegationen det föreliggande konventionsförslaget i det hela väl ägnat att läggas till grund för arbetskonferensens beslut. Det anslöte sig ock i hu-

vudsak till den ordning för arbetsinspektionens organisation och verksamhet, som vunnit tillämpning i vårt land. I vissa hänseenden syntes dock anledning föreligga att påyrka jämkningar i förslaget.

Såsom en allmän anmärkning gentemot konventionsförslaget uttalade delegationen, att enligt delegationens uppfattning tillräckliga skäl ej föreläge för att uppdelna konventionen i två avdelningar, av vilka den ena behandlade arbetsinspektion i industriföretag och den andra arbetsinspektion i handelsföretag.

Denna anmärkning kvarstår fortfarande. I den av konferensen slutligt antagna texten är, på sätt inledningsvis anförts, konventionen uppdelad på enahanda sätt som i förslaget.

Vad härefter angår vissa av de särskilda artiklarna i konventionen, gävo dessa anledning till följande anmärkningar från delegationens sida.

Artikel 3 1. a) i förslaget innehöller en detaljerad uppräknig av arbetsinspektörernas uppgifter, »i den mån åtgärder härutinnan falla inom arbetsinspektörs kompetensområde». Sålunda skulle arbetsinspektörerna trygga efterlevnaden av bestämmelser i fråga om

- 1) arbetstid och viloperioder,
- 2) veckovila,
- 3) allmänna helgdagar och övriga fridagar,
- 4) nattarbete,
- 5) förbud mot sysselsättande av vissa personer i farligt, ohälsosamt eller fysiskt ansträngande arbete,
- 6) moderskapsskydd,
- 7) skydd åt unga arbetare,
- 8) hygien och säkerhet,
- 9) skydd för löner,
- 10) reglering av lönesatser och
- 11) arbetares rätt i händelse av avsked.

Delegationen funne, att punkterna 9)–11) borde såsom helt främmande för arbetsinspektörernas uppgifter utgå ur uppräknigen.

I den slutliga utformningen av konventionen har detta moment av artikel 3 omredigerats. I momentet, sådant det av konferensen godkänts, föreskrives sålunda, att arbetsinspektionen skall ha till uppgift att trygga tillämpningen av gällande bestämmelser rörande arbetsförhållanden och skydd för arbetare under arbetet, avseende stadganden i fråga om arbetstid, löner, säkerhet, hygien och välfärd, barns och minderårigas användande i arbete samt andra därmed sammanhängande ämnen, »i den mån åtgärder härutinnan falla inom arbetsinspektörs kompetensområde».

I detta sammanhang må anmärkas, att till förevarande artikel fogats ytterligare ett moment, moment c), vilket icke återfanns i förslaget. Häri stadgas, att det åligger arbetsinspektionen att fästa vederbörande myndig-

hets uppmärksamhet på brister och missförhållanden, som icke äro särskilt beaktade i meddelade föreskrifter.

Artikel 12. 2). Enligt delegationens uppfattning vore det värdefullt, därest i konventionen intoges en föreskrift om skyldighet för arbetsinspektör att, då inspektion företoges, underrätta icke blott arbetsgivaren eller dennes representant utan även vid företaget verksamma skyddsombud och säkerhetskommittéer om sin närvaro. En dylik skyldighet för arbetsinspektören syntes ej böra begränsas på sätt i förslaget skett. Delegationen hade därför föreslagit, att orden »såvida inspektören icke anser, att dylik anmälan skulle vara till förfång för tjänstens fullgörande» skulle utgå ur konventionstexten.

Förevarande moment av artikel 2 har emellertid i oförändrat skick upptagits i den slutliga konventionstexten.

I fråga om *artikel 15 c)* hade delegationen med hänsyn till bestämmelserna i lagen den 28 maj 1937 om inskränkning i rätten att utbekomma allmänna handlingar föreslagit, att detta moment skulle utgå ur konventionstexten och överflyttas till rekommendationen om arbetsinspektion.

Detta moment kvarstår i oförändrat skick i konventionen.

I *artikel 16* i dess ursprungliga lydelse ingick ett moment a), vari stadgades att, beträffande företag och arbetsplatser, i vilka farliga maskiner eller hälsovådliga arbetsprocesser vore i bruk, inspektion skulle krävas minst en gång varje år eller oftare, om så vore nödvändigt. Delegationen fann, i likhet med riksförsäkringsanstalten, denna bestämmelse böra utgå ur konventionstexten och överföras till rekommendationen angående arbetsinspektion.

Hela artikel 16 har omarbetats; de tidigare invändningarna synas därmed undanröjda.

Slutligen hade delegationen föreslagit, att *artikel 21* skulle utgå ur konventionstexten och intagas i rekommendationen angående arbetsinspektion, då det knappast kunde anses lämpligt att i en konvention meddela bindande föreskrifter rörande innehållet i ett ämbetsverks årsredogörelser.

Denna artikel har emellertid influerat i huvudsak oförändrad i den slutliga utformningen av konventionen.

Över *konventionen i dess slutliga utformning* har delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet den 14 februari 1948 avgivit inforordrat utlåtande efter hörande av de i det föregående nämnda myndigheterna — med undantag av kommerskollegium — ävensom förenämnda organisationer.

I fråga om innehållet i de till delegationen avgivna yttrandena må följande anföras.

Socialstyrelsen finner sig icke ha anledning till erinringar beträffande konventionens innehåll och framhåller, att densamma bör beaktas i sam-

band med den nu pågående revisionen av den svenska arbetarskyddslagstiftningen. Spörsmålet om ratifikation av konventionen från svensk sida torde icke böra upptagas till prövning, förrän denna revision blivit slutförd.

Riksförsäkringsanstalten hänvisar till sitt tidigare till delegationen över konventionsförslaget avgivna yttrande, vilket berörde artiklarna 15 c), 16 och 21 punkterna f)—g) och som beaktades i delegationens förut nämnda yttrande den 3 juni 1947. Därutöver har anstalten icke några erinringar att framföra.

Landsorganisationen framhåller, att 1938 års arbetarskyddskommittés förslag till ny arbetarskyddslag respektive yrkesinspektionens organisation för närvarande äro föremål för överarbetning inom socialdepartementet. Frågan om ratificering vore tydligen beroende av vilket innehåll den nya lagstiftningen slutligen komme att erhålla. Landsorganisationen utginge emellertid från att några sådana ändringar i kommitténs förslag icke övervägdes, vilka skulle för Sveriges del utgöra hinder mot ratificering av konventionen.

Den omständigheten, att konventionen berättigade medlemsstaterna att vid ratifikation göra undantag för kommersiella företag (artikel 25) och att genom nationell lagstiftning undantaga gruv- och transportföretag eller delar därav från konventionens tillämpning (artikel 2) hade av landsorganisationen påtalats i det över förslaget till konvention avgivna yttrandet; uppenbarligen utgjorde dock dessa inskränkningar icke något hinder för ratifikation från svensk sida. Motsvarande gällde den omständigheten, att i arbetsinspektionens uppgifter (artikel 3) innefattats även översyn över tillämpningen av lönebestämmelser, enär denna uppgift uttryckligen vore betingad av att arbetsinspektionen i annan ordning tillagts befogenhet att övervaka tillämpningen av sådana bestämmelser.

I anslutning till delegationens i det föregående omförmälda yrkande att bestämmelsen i artikel 15 c) borde överflyttas från rekommendationen angående arbetsinspektion anför landsorganisationen följande.

Att bestämmelsen kvarstode i konventionen ansåge landsorganisationen för sin del icke böra utgöra hinder för ratificering. I sitt yttrande över förslaget till konvention hade riksförsäkringsanstalten funnit en föreskrift om konfidentiell behandling önskvärd. Landsorganisationen delade denna mening. Skulle bestämmelsen likväl ej upptagas i den nya svenska arbetarskyddslagen, syntes detta för övrigt ej utgöra ratifikationshinder, enär bestämmelserna i artikel 15 enligt ingressen skulle gälla med förbehåll för undantag, som kunde göras i den nationella lagstiftningen.

Svenska arbetsgivareföreningen yttrar i huvudsak följande.

Artikel 12, 1. a). Inspektionsförrättarens befogenhet att själv välja tiden för inspektionen syntes i konventionen gå väl långt. I 17 § andra stycket Kungl. Maj:ts instruktion för yrkesinspektionen stadgades, att in-

spektionsförrättning ej finge företagas nattetid, där ej skäl funnes antaga, att arbetet då påginge. Något motsvarande förbehåll vore icke gjort i konventionen. Under kommittébehandlingen på konferensen hade väckts ett förslag om att före ordet »tid» införa ordet »rimlig» (reasonable). Detta förslag hade emellertid avslagits av kommittén efter votering.

Artikel 12, 2. I 1938 års arbetarskyddskommittés förslag till ny arbetarskyddslag 50 § stadgades, att den som hade att utöva tillsyn å efterlevnaden av lagen skulle, när helst han så påfordrade, *efter det vederbörande underrättats om hans närvaro*, äga tillträde till arbetsställe, som vore underkastat hans tillsyn etc. Enligt konventionen kunde arbetsinspektören underlåta att göra sådan anmälan, om han ansåge, att den skulle vara till förfång för tjänstens fullgörande. Föreningen ansåge, att denna undantagsbestämmelse icke bort inflyta i konventionen.

Det framginge klart av artikel 12 punkt 1. a), att arbetsinspektören skulle äga tillträde till arbetsstället utan föregående anmälan. Häremot hade föreningen icke gjort någon erinran. När emellertid arbetsinspektören redan befunde sig på arbetsplatsen, vore det enligt föreningens mening nödvändigt att arbetsinspektören gjorde anmälan till arbetsgivaren eller dennes representant. Tydligt vore, att samarbetet mellan arbetsgivarna och yrkesinspektörerna skulle allvarligt äventyras, om yrkesinspektör icke anmälde sin närvaro på en arbetsplats. Det torde icke kunna uppletas något fall, då det med skäl kunde anses, att yrkesinspektörens anmälan av sin närvaro skulle kunna vara till förfång för tjänstens fullgörande. Under kommittébehandlingen vid konferensen yrkade den svenske arbetsgivarerepresentanten, att detta undantag skulle utgå. Detta förslag hade emellertid avslagits efter votering.

Beträffande artikel 15, c) framhåller föreningen, att däri ingående bestämmelse kunde komma i konflikt med den svenska lagstiftningen om allmänna handlingars offentlighet. Föreningen tillägger, att även när ett klagomål inkommit muntligen, det som regel saknas all anledning för yrkesinspektören att behandla klagomålet konfidentiellt. Det kunde tvärtom vara mycket lämpligt, att en framförd anmärkning diskuterades mellan yrkesinspektören, arbetsgivaren och den arbetare, det skyddsombud eller den fackföreningsombudsman, som vänt sig till yrkesinspektören. Förhållandena i vårt land mellan arbetsgivare och arbetare vore icke sådana, att det funnes anledning till ett sådant hemlighetsmakeri, som bestämmelsen förutsatte.

Artikel 17, 1. Den svenska arbetarskyddslagstiftningen förutsatte i betydande utsträckning att, om vid ett arbetsställe rådde något missförhållande i arbetarskyddshänseende, arbetsgivaren först skulle erhålla ett föreläggande av yrkesinspektören att vidtaga rättelse. Först sedan det visat sig, att rättelse ej skett, kunde i sådana fall straff ådömas. Föreningen

förutsatte, att den svenska lagens konstruktion i detta hänseende icke strede mot den förevarande punkten.

Under åberopande av vad som anförts beträffande artiklarna 12 och 15 avstyrker föreningen, att förevarande konvention ratificeras av Sverige.

Tjänstemännens centralorganisation har intet att erinra mot att ifrågasvarande regler godkännas för Sveriges vidkommande.

För egen del framhåller *delegationen* inledningsvis, att den av 1938 års års arbetarskyddskommitté föreslagna revisionen av arbetarskyddslagstiftningen f. n. är beroende av Kungl. Maj:ts prövning. Detaljutformningen av de förslag, som kunde komma att föreläggas riksdagen, vore icke känd för delegationen. Dock syntes av de till delegationen inkomna yttrandena att döma konventionens allmänna riktlinjer i det hela stå i god överensstämmelse med den svenska lagstiftningen på ifrågasvarande område.

Ehuruval de av delegationen framförda anmärkningarna gentemot konventionsförslaget allenast på vissa punkter vunnit beaktande vid konventionens slutliga utformning, vore dessa anmärkningar icke av beskaffenhet att böra förhindra ratifikation för Sveriges vidkommande. Vad av svenska arbetsgivareföreningen anförts såsom stöd för ett avstyrkande av ratifikation kunde delegationen icke heller finna bärande.

Emellertid tilläte sig delegationen fästa uppmärksamheten vid två stadganden i konventionen, som icke överensstämde med vare sig nu gällande eller föreslagen lagstiftning. Delegationen åsyftade *dels* konventionens artikel 12, 1 a), vari stadgades, att »arbetsinspektör skall äga rätt att fritt — — — erhålla tillträde till samtliga företag eller arbetsställen, som äro underkastade inspektion», *dels ock artikel 12, 1 b)*, som föreskreve, att inspektör skulle äga tillträde till varje lokal, som han hade rimlig anledning antaga vara underkastad inspektion.

Gällande arbetarskyddslag medgåve enligt 29 § andra stycket arbetsgivare rätt att för bevarande av yrkeshemlighet från inspektion undantaga viss del av arbetsställe. I arbetarskyddskommitténs lagförslag 50 § tredje stycket återfunnes en motsvarande bestämmelse.

Delegationen funne sig böra hemställa, att vid utformningen av den nya arbetarskyddslagstiftningen ovan berörda bestämmelse i lagförslaget icke medtoges. Såväl enligt gällande som föreslagen arbetarskyddslagstiftning kunde arbetsinspektör, som röjde yrkeshemlighet till egen eller annans fördel, dömas till fängelse. Skulle vid den nya arbetarskyddslagens slutliga utformning denna bestämmelse icke bibehållas, torde arbetsinspektör jämlikt 25 kap. 3 § strafflagen sådant detta lagrum lyder i det till lagrådet den 10 maj 1946 remitterade förslaget angående ändrad lagstiftning om brott mot staten och allmänheten likväl kunna ådömas fängelsestraff. Vid sådant förhållande torde tillfredsställande säkerhet ha vunnits mot röjan-

det av yrkeshemlighet, och anledning att från inspektion undantaga viss del av arbetsställe torde icke längre föreligga.

Därest på sätt delegationen sålunda hemställt, ifrågavarande bestämmelse i 50 § tredje stycket i förslaget till lag om skydd mot ohälsa och olycksfall i arbete finge utgå vid den slutliga utformningen av lagen, syntes, såvitt delegationen kunde bedöma, ifrågavarande konvention kunna ratificeras av Sverige.

Departementschefen.

I likhet med delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet finner jag konventionens allmänna riktlinjer i det hela stå i god överensstämmelse med den svenska arbetarskyddslagstiftningen.

Emellertid föreligga vissa skiljaktigheter mellan konventionens bestämmelser å ena sidan och innehållet i gällande lag respektive det av arbetarskyddskommittén avgivna förslaget till arbetarskyddslag. Jag åsyftar härvid följande bestämmelser i artikel 12 av konventionen, nämligen *dels* moment 1 a), vari föreskrives att arbetsinspektör skall äga att fritt och utan föregående anmälan vid varje tid av dygnet erhålla tillträde till varje företag eller arbetsställe som är underkastat inspektion, *dels* moment 1 b), vari stadgas att arbetsinspektör skall äga att under dagen erhålla tillträde till varje lokal, som arbetsinspektören har skälig anledning antaga vara underkastad inspektion, *dels* ock moment 2, vari bestämmes att arbetsinspektör har att, då inspektion verkställes underrätta arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare om besöket, såvida inspektören icke finner, att dylik anmälan skulle vara till förfång vid tjänstens utövande.

Vad förstnämnda föreskrift angår medgiver gällande arbetarskyddslag 29 § andra stycket arbetsgivaren rätt att för bevarande av yrkeshemlighet från inspektion undantaga viss del av arbetsställe. I arbetarskyddskommitténs förslag 50 § tredje stycket återfinnes en motsvarande bestämmelse.

I fråga om tillsynsorganens rätt att erhålla tillträde till arbetsställe stadgas i 29 § första stycket gällande arbetarskyddslag, att tillsynsorganen skola äga sådan rätt, närhelst de så påfordra, efter det vederbörande arbetsgivare eller hans ställföreträdare å arbetsstället underrättats om deras närvaro. I 50 § första stycket lagförslaget återfinnes en bestämmelse av motsvarande innebörd.

I ett förut denna dag till lagrådet remitterat förslag till arbetarskyddslag har jag framhållit, att ovannämnda föreskrifter i konventionen torde hindra en eljest möjlig ratificering av densamma. Emellertid har jag i detta sammanhang uttalat i huvudsak följande. Då det vore synnerligen önskvärt att vårt land i största möjliga utsträckning skänkte sitt stöd åt det internationella samarbetet på arbetarskyddets område ansåge jag det böra övervägas om icke dessa hinder mot en ratifikation kunde undanröjas. Kommittén hade uttalat att den för bevarande av yrkeshemlighet gällande in-

skränkningen i inspektionsrätten icke torde ha någon större praktisk betydelse. För min del ansåge jag att detta stadgande med hänsyn till de allvarliga påföljder, vilka drabbade yrkesinspektör som röjde yrkeshemlighet, utan risk kunde slopas. Vad anginge föreskriften i kommittéförslaget att arbetsgivare eller dennes ställföreträdare ovillkorligen skulle underrättas om inspektörens närvaro syntes denna bestämmelse utan olägenhet kunna utgå ur lagen och ersättas med en i överensstämmelse med konventionen avfattad instruktionsföreskrift av innehåll att inspektören skulle underrätta arbetsgivaren eller dennes representant om sin närvaro, såvida icke inspektören ansåge, att dylik anmälan skulle vara till förfång för tjänstens utövande.

Att såsom svenska arbetsgivareföreningen ifrågasatt begränsa rätten för tillsynsorgan att erhålla tillträde till arbetsställe till att avse ordinarie arbetstid borde uppenbarligen icke ifrågakomma. I instruktionen för yrkesinspektionen torde emellertid liksom f. n. böra föreskrivas att inspektion icke finge företagas nattetid, där ej skäl funnes antaga att arbetet då påginge.

Därest de av mig sålunda förordade ändringarna i arbetarskyddskommitténs förslag godtagas av riksdagen, torde intet hinder möta för en ratifikation från svensk sida av ifrågavarande konvention. Då en revision av arbetarskyddslagen är aktuell, finner jag icke anledning föreligga att på detta stadium föreslå de ändringar i gällande lagstiftning som skulle vara erforderliga för en ratificering av konventionen. Jag anser mig därför böra föreslå, att med ratificering från svensk sida får anstå, till dess riksdagen tagit slutlig ställning till förenämnda förslag till arbetarskyddslag.

Rekommendationen (nr 81) angående arbetsinspektion.

Förevarande rekommendation (*Bil. B*) behandlar ett antal frågor, som icke omfattas av vare sig den förut nämnda rekommendationen i ämnet av år 1923 eller 1947 års konvention, såsom skyldighet för arbetsinspektörerna att granska förslag till nya anläggningar, produktionsanordningar och produktionsprocesser, i syfte att utröna deras inverkan på arbetarens hälsa och säkerhet, metoder för samverkan mellan arbetsinspektörerna samt arbetsgivare och arbetare i fråga om hälsa och säkerhet, arbetsinspektörernas ställning vid arbetstvister samt slutligen vilka uppgifter som böra redovisas i arbetsinspektionens årsberättelser.

Internationella arbetsbyrån hade till ifrågavarande konferenssammanträde utarbetat *förslag till rekommendation* angående arbetsinspektion, varöver delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet avgav yttrande i förutnämnda skrivelse den 3 juni 1947.

Såsom allmänt omdöme om de i »Avdelning I. Arbetsinspektionens före-

byggande uppgifter» i *rekommendationsförslaget* förekommande bestämmelserna om förhandsgranskning och förhandsanmälan uttalade delegationen, att de borde begränsas till att omfatta, vad som kunde anses såsom praktiskt erforderligt och genomförbart.

I fråga om »Avdelning II. Samverkan mellan arbetsgivare och arbetare i frågor rörande hälsa och säkerhet» i förslaget till rekommendation framfördes vissa erinringar från *landsorganisationen* och *riksförsäkringsanstalten*, till vilka delegationen anslöt sig.

Sålunda föreslog delegationen beträffande punkt 4. 2), att såsom samarbetsorgan borde före säkerhetskommittéerna angivas även skyddsombud;

punkt 5 att skyldighet borde stadgas för inspektionsförrättare att vid inspektion träda i förbindelse med skyddsombud respektive representanter för säkerhetskommitté;

punkt 6 att arbetsmarknadsparterna borde beredas representation i den centrala tillsynsmyndigheten;

punkt 7 att den föreslagna undervisningsverksamheten icke borde knytas till en bestämd skolform utan till yrkesundervisningen över huvud.

Slutligen framhölls, att den svenska statistiken icke skiljer på unga personer och barn utan endast mellan män, kvinnor och minderåriga (punkt 9 c) iii) samt att statistik rörande inspektionsbesöken med hänsyn till om de företagits på dagen eller natten ej ansetts erforderlig i vårt land (punkt 9 d) ii).

Den *slutgiltiga utformningen av rekommendationen* skiljer sig i sak icke från förslaget, varför de av delegationen framförda erinringarna sålunda icke vunnit beaktande.

Över rekommendationen sådan den antagits av konferensen avgav delegationen utlåtande i sin skrivelse den 14 februari 1948. De av delegationen inhämtade yttrandena innehöllo inga erinringar utöver dem som tidigare anförts mot förslaget till rekommendation.

Delegationen hemställer, att den nya svenska lagstiftningen på arbetarskyddets område i den mån så är möjligt och lämpligt beaktar de i rekommendationen intagna bestämmelserna.

Departementschefen.

Bestämmelserna i här ifrågavarande rekommendation överensstämja i stor utsträckning med vad som redan tillämpas i vårt land på förevarande område. Till den del så ej är fallet — främst gäller detta i fråga om den i punkt 1 i rekommendationen avsedda anmälningsskyldigheten — synas vissa lämplighetsskäl tala mot att rekommendationen i allo följes vid den nya arbetarskyddslagstiftningens utformande. Rekommendationen bör

emellertid skänkas beaktande vid framtida överväganden av de spörsmål som däri behandlats.

Rekommendationen (nr 82) angående arbetsinspektion vid gruv- och transportföretag.

Jämväl förevarande rekommendation har remitterats till delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet för utlåtande.

Under erinran att såväl gruvdrift som transportföretag äro underkastade arbetsinspektion i Sverige framhåller delegationen att förevarande rekommendation (*Bil. C*) icke givit delegationen eller av densamma hörda myndigheter eller organisationer anledning till särskilt uttalande.

Departementschefen.

Då såväl gruvdrift som transportföretag i Sverige äro underkastade arbetsinspektion, torde någon åtgärd från svensk sida icke vara påkallad i anledning av förevarande rekommendation.

Övriga vid sammanträdet antagna konventioner.

De övriga fem konventioner, som antogos vid arbetskonferensens ifrågasvarande sammanträde (*Bil. E—H*), behandla samtliga ämnen, som sammanfattningsvis kunna betecknas såsom socialpolitik i icke-självstyrande områden.

Antagandet av dessa konventioner utgjorde avslutningen av tre års arbete vid fyra på varandra följande konferenssammanträden. Vid 1944 och 1945 års sammanträden hade två rekommendationer angående minimistandard i icke-självständiga områden antagits. Vid 1946 års sammanträde hade en första diskussion förekommit rörande de frågor, som vid 1947 års sammanträde blivit föremål för slutligt beslut.

I avgivet utlåtande har delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet uttalat, att dessa konventioner icke torde påkalla annan åtgärd från svensk sida än en förklaring, att i konventionerna intagna bestämmelser sakna tillämpning på svenska förhållanden.

Departementschefen.

Till vad delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet sålunda anfört kan jag ansluta mig. I detta sammanhang vill jag erinra därom, att jag i det såsom bilaga till propositionen nr 208 till 1946 års riksdag fogade utdraget av statsrådsprotokollet beträffande en vid Internationella arbetsorganisationens konferens år 1945 antagen rekommendation angående socialpolitisk minimistandard i icke-självständiga områden

(tilläggsbestämmelser) uttalade, att rekommendationen givetvis saknade omedelbart intresse för Sveriges vidkommande. Jag ansåg mig likväl böra framhålla, att det icke vore utan sin moraliska betydelse, att Internationella arbetsorganisationens strävanden på ifrågavarande betydelsefulla område vunne stöd från alla organisationen tillhörande stater.

Vad jag sålunda uttalat äger tillämpning jämväl på nu ifrågavarande konventioner. Det torde förtjäna framhållas, att de svenska regeringsombuden vid konferenssammanträdet röstade för antagandet av förenämnda konventioner.

Under återopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda, av den Internationella arbetsorganisationens konferens år 1947 vid dess trettionde sammanträde antagna konventioner och rekommendationer.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition i ämnet av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Lars Lemne.

Konvention (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående organisationen av arbetsinspektion inom industri och handel, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdet's dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående arbetsinspektion, 1947» (Labour Inspection Convention, 1947).

Del I. Arbetsinspektion inom industrien.

Artikel 1.

Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, för vilken denna konvention är gällande, skall upprätthålla ett system för arbetsinspektion av arbetsställen inom industri.

Artikel 2.

1. Arbetsinspektionen för arbetsställen inom industrien skall äga tillämpning å alla arbetsställen, beträffande vilka arbetsinspektörer ha att övervaka efterlevnaden av bestämmelser rörande arbetsförhållanden och skydd för arbetare under arbetet.

2. Genom nationell lagstiftning må gruv- och transportföretag eller delar av sådana kunna undantagas från tillämpningen av denna konvention.

Artikel 3.

1. Arbetsinspektionen åligger:

a) att trygga tillämpningen av gällande bestämmelser rörande arbetsförhållanden och skydd för arbetare under arbetet, avseende stadganden i fråga om arbetstid, löner, säkerhet, hygien och välfärd, barns och minderårigas användande i arbete samt andra därmed sammanhängande ämnen, i den mån åtgärder härutinnan falla inom arbetsinspektörs kompetensområde;

b) att bistå arbetsgivare och arbetare med råd och anvisningar beträffande lämpligaste sätt att efterkomma gällande bestämmelser;

c) att fästa vederbörande myndighets uppmärksamhet på brister och missförhållanden, som icke äro särskilt beaktade i meddelade föreskrifter.

2. Uppgifter, som i övrigt må anförtros åt arbetsinspektör, få ej vara av beskaffenhet att förhindra ett effektivt fullgörande av hans huvudsak-

liga tjänstställiganden eller menligt inverka på den opartiskhet, som kräves av inspektör i hans förhållande till arbetsgivare och arbetare.

Artikel 4.

1. I den mån så är förenligt med medlems administrativa praxis, skall arbetsinspektör vara underställd en central myndighets överinseende och ledning.

2. I fråga om förbundsstat må uttrycket »central myndighet» kunna avse antingen förbundsmyndighet eller central myndighet i delstat.

Artikel 5.

Vederbörande myndighet skall vidtaga lämpliga åtgärder för att främja

- a) en effektiv samverkan mellan inspektionsorganen och andra statliga myndigheter samt offentliga eller enskilda institutioner med motsvarande uppgifter;

- b) samverkan mellan arbetsinspektionens befattningshavare samt arbetsgivare och arbetare eller deras organisationer.

Artikel 6.

Befattningshavare inom inspektionen skola vara anställda i offentlig tjänst och i denna egenskap vara tillförsäkrade stadigvarande anställning ävensom frihet från politisk eller eljest obehörig påverkan.

Artikel 7.

1. Med förbehåll för de med anställning i allmän tjänst förenade villkor, som må föreskrivas i lag eller författning, skola arbetsinspektörerna utses med hänsyn uteslutande till förefintliga kvalifikationer för fullgörande av dem anförtrodda uppgifter.

2. Sådana kvalifikationer skola styrkas på sätt av vederbörande myndighet bestämmes.

3. Arbetsinspektörerna skola erhålla lämplig utbildning för fullgörande av sina uppgifter.

Artikel 8.

Såväl män som kvinnor skola kunna anställas som medlemmar av inspektionen; där så är erforderligt må speciella uppgifter tilldelas manliga eller kvinnliga inspektörer.

Artikel 9.

Medlem har att vidtaga erforderliga åtgärder för att vederbörligen kvalificerade tekniska experter, särskilt i avseende å medicinska, maskintekniska, elektriska och kemiska spörsmål, ställas till inspektionstjänstens förfogande på sätt, som med hänsyn till föreliggande förhållanden kan anses mest lämpligt för att trygga efterlevnaden av gällande bestämmelser rörande arbetarnas skydd mot ohälsa och olycksfall i arbetet ävensom för att utvärdera olika arbetsprocessers, arbetsmaterials och arbetsmetoders inverkan på arbetarnas hälsa och säkerhet.

Artikel 10.

Arbetsinspektörer skola anställas i tillräckligt antal för att medgiva ett effektivt fullgörande av inspektionens uppgifter; under skäligt beaktande av

- a) vikten av föreliggande arbetsuppgifter, särskilt

- i) antal, art, storlek och belägenhet av de arbetsställen, som äro underkastade inspektion;
 - ii) antalet av de på de olika arbetsställena sysselsatta arbetarna och deras fördelning på olika kategorier; samt
 - iii) antal och beskaffenhet av de författningsbestämmelser, som skola tillämpas;
- b) inspektörerna tillhandahållna hjälpmedel; samt
- c) de praktiska betingelserna för inspektionsarbetets effektiva utövande.

Artikel 11.

1. Vederbörande myndighet skall vidtaga erforderliga åtgärder för att tillhandahålla arbetsinspektörerna:

- a) kontorslokaler, lämpligt utrustade med hänsyn till tjänstens behov och tillgängliga för alla vederbörande;
- b) erforderliga transportmedel, för den händelse för tjänstens fullgörande lämpliga allmänna färdmedel icke stå till buds.

2. Vederbörande myndighet skall vidtaga nödiga åtgärder för att arbetsinspektörerna skola erhålla resekostnads- och traktamentsersättning vid tjänstens utövande.

Artikel 12.

1. Med vederbörlig legitimation försedd arbetsinspektör skall äga:

- a) att fritt och utan föregående anmälan vid varje tid av dygnet erhålla tillträde till varje företag eller arbetsställe, som är underkastat inspektion;
- b) att under dagen erhålla tillträde till varje lokal, som arbetsinspektören har skäligen anledning antaga vara underkastad inspektion; samt
- c) att vidtaga åtgärder för undersökning, provtagning eller utredning, som han kan finna erforderlig för fastställande av att gällande arbetslagstiftning noga följes, särskilt:

- i) att ensam eller i vittnens närvaro utfråga arbetsgivare och personal beträffande alla i samband med tillämpningen av arbetslagstiftningen stående förhållanden;
- ii) att påkalla företeende av alla böcker, register eller andra handlingar, vilka jämlikt gällande författningar rörande arbetsförhållandena skola hållas tillgängliga för att kontrollera att nämnda handlingar äro i författningsenligt skick samt kopiera dylika handlingar eller göra utdrag ur dem;
- iii) att påfordra uppsättandet av sådana anslag, som föreskrivas i arbetslagstiftningen;
- iv) att för analys taga och bortföra prov av material eller ämnen, som användas eller bearbetas i företaget, dock att arbetsgivaren eller hans ställföreträdare skall underrättas härom.

2. Då inspektion verkställes, har arbetsinspektör att underrätta arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare om besöket, såvida inspektören icke finner, att dylik anmälan skulle vara till förfång vid tjänstens utövande.

Artikel 13.

1. Arbetsinspektör skall äga att vidtaga åtgärder i syfte att avhjälpa iakttagna brister i anläggning, planering eller arbetsmetoder, vilka han skäligen kan antaga utgöra fara för arbetarnas hälsa och säkerhet.

2. För att inspektör må kunna vidtaga sådana åtgärder skall han, med förbehåll för den rätt till prövning av domstol eller administrativ myndighet som må varda föreskriven i nationell lagstiftning, äga meddela eller låta meddela förelägganden angående:

a) vidtagande inom viss angiven tid av sådana förändringar i avseende å utrustning eller anläggning, vilka jämligt gällande föreskrifter rörande arbetarnas hälsa och säkerhet prövas erforderliga; eller

b) åtgärder med omedelbar verkan i händelse av överhängande fara för arbetarnas hälsa och säkerhet.

3. Därest i moment 2 angivna åtgärder icke äro förenliga med medlemmens administrativa eller rättsliga praxis, skall inspektör äga att hos vederbörande myndigheter påkalla föreläggande eller åtgärder med omedelbar verkan.

Artikel 14.

Till arbetsinspektionen skola anmälas inträffade olycksfall i arbete och fall av yrkessjukdom i enlighet med vad i den nationella lagstiftningen därutinnan stadgas.

Artikel 15.

Med förbehåll för undantag, som kunna göras i den nationella lagstiftningen, skall arbetsinspektör:

a) vara förbjuden att äga direkt eller indirekt intresse i företag, som står under hans tillsyn;

b) vid äventyr av ansvar eller disciplinär påföljd vara förpliktad att jämväl sedan han lämnat tjänsten icke yppa fabriks- eller handelshemligheter eller röja driftsmetoder, om vilka han må hava erhållit kännedom under tjänstutövningen; och

c) behandla som strängt förtrolig varje anmälan rörande fel i driftsordning eller överträdelse av föreskrifter, och icke meddela arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare, att inspektionsbesök föranletts av inkommen anmälan.

Artikel 16.

Arbetsställe skall inspekteras så ofta och så ingående som må erfordras för en effektiv tillämpning av vederbörliga föreskrifter.

Artikel 17.

1. Mot den som överträder eller åsidosätter föreskrifter, vilkas efterföljd det åligger arbetsinspektör att övervaka, skola laga åtgärder utan föregående varning vidtagas, där icke på grund av föreskrifter i den nationella lagstiftningen förbättringar eller förebyggande åtgärder i första hand skola vidtagas.

2. Arbetsinspektör skall äga att själv avgöra, huruvida anvisningar och råd skola lämnas eller om vidtagandet av laga åtgärder skall påkallas eller förordas.

Artikel 18.

Lämpliga straffbestämmelser vid åsidosättande av gällande föreskrifter, vilkas efterföljd inspektör har att övervaka, samt vid förhindrande av arbetsinspektörs tjänstutövning skola meddelas i den nationella lagstiftningen och noga upprätthållas.

Artikel 19.

1. Arbetsinspektör och lokal inspektionsmyndighet skola hava att till den centrala inspektionsmyndigheten avgiva periodiska rapporter angående resultatet av inspektionsverksamheten.

2. Sådan rapport skall avfattas i enlighet med vad därom föreskrives av den centrala myndigheten och avgivas å tid som bestämmes av denna myndighet, dock minst en gång årligen.

Artikel 20.

1. Den centrala inspektionsmyndigheten skall årligen offentliggöra en allmän berättelse över underställda inspektionsorgans verksamhet.

2. Dylik årsberättelse skall offentliggöras inom skälig tid, dock senast tolv månader efter redovisningsårets utgång.

3. Exemplar av årsberättelse skall tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör inom skälig tid och i varje fall inom tre månader efter offentliggörandet.

Artikel 21.

Den centrala inspektionsmyndighetens årsberättelse skall avse nedanstående och med dessa sammanhängande ämnen inom myndighetens verksamhetsområde:

- a) lagar och föreskrifter rörande inspektionens verksamhet;
- b) inspektionens personal;
- c) statistiska uppgifter rörande arbetsställen, som äro underkastade inspektion, samt antalet vid desamma anställda arbetare;
- d) statistiska uppgifter rörande förrättade inspektioner;
- e) statistiska uppgifter rörande förseelser och påföljder;
- f) statistiska uppgifter rörande olycksfall i arbete;
- g) statistiska uppgifter rörande yrkessjukdomar.

Del II. Arbetsinspektion inom handeln.*Artikel 22.*

Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, för vilken denna del av förevarande konvention är gällande, skall upprätthålla ett system för arbetsinspektion av arbetsställen inom handel.

Artikel 23.

Arbetsinspektionen för arbetsställen inom handel skall äga tillämpning å alla arbetsställen, beträffande vilka arbetsinspektör har att övervaka efterlevnaden av bestämmelser rörande arbetsförhållanden och skydd för arbetare under arbetet.

Artikel 24.

Arbetsinspektionen för arbetsställen inom handel skall i tillämpliga delar vara anordnad i enlighet med föreskrifterna i artiklarna 3—21 i denna konvention.

Del III. Övriga bestämmelser.*Artikel 25.*

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, kan genom en vid ratifikationen fogad förklaring utesluta del II från sitt genom ratifikationen gjorda åtagande.

2. Medlem, som avgivit sådan förklaring, kan när helst han så önskar återkalla densamma genom förnyad förklaring.

3. Medlem, för vilken förklaring, gjord enligt moment 1 av denna artikel, är i kraft, skall årligen i sin rapport rörande tillämpningen av denna konvention avgiva redogörelse för lagstiftning och praxis i fråga om bestämmelserna i del II av denna konvention med angivande av den omfatt-

ning, i vilken nämnda bestämmelser genomförts eller avses att genomföras.

Artikel 26.

Då tvekan kan råda, huruvida ett företag, del därav eller arbetsställe är att anse såsom företag, del därav eller arbetsställe, på vilka denna konvention äger tillämpning, skall fråga härom avgöras av vederbörande myndighet.

Artikel 27.

I denna konvention inbegripas under uttrycket »gällande bestämmelser» förutom lagar och förordningar även skiljedomar och kollektivavtalsbestämmelser, som givits laga kraft och vilkas genomförande arbetsinspektör har att övervaka.

Artikel 28.

De årliga redogörelser, som enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga skola avgivas, skola lämna detaljerade upplysningar om alla lagar och förordningar, genom vilka bestämmelserna i denna konvention förlänas kraft och verkan.

Artikel 29.

1. Då en medlems territorium omfattar stora områden, varest, på grund av gles befolkning eller områdets utvecklingsstadium vederbörande myndighet anser det ogörligt att genomföra bestämmelserna i denna konvention, må myndigheten i fråga utesluta dessa områden från tillämpningen av konventionen, antingen helt eller beträffande de särskilda företag eller selsättningar som den prövar erforderligt.

2. Varje medlem skall vid avgivandet av sin första årsredogörelse enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga ange de områden, i fråga om vilka medlemmen avser att tillämpa bestämmelserna i förevarande artikel ävensom skälen härför. Ingen medlem må därefter med återopande av bestämmelserna i denna artikel medgiva undantag i fråga om andra områden än de sålunda angivna.

3. Varje medlem, som tillämpat bestämmelserna i förevarande artikel, skall i sina följande årsredogörelser lämna uppgift om de områden, i fråga om vilka den avstår från rätten att tillämpa undantagsbestämmelserna.

Artikel 30.

1. Med avseende å sådana områden som omförmälas i artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, med undantag för de i momenten 4 och 5 av berörda artikel avsedda områdena, skall varje medlem av organisationen, vilken ratificerar denna konvention, snarast möjligt efter ratifikationens tillstålla Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, som angiver

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att framdeles fatta beslut.

2. De i moment 1 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses som en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrymts i hans ursprungliga förklaring enligt moment 1 b), c) och d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 34 kan uppsägas, tillstålla generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 31.

1. Då det ämne, som behandlas i denna konvention faller inom kompetensen för ett utanför moderlandet beläget områdes egna myndigheter kan den medlem, som är ansvarig för ifrågavarande områdes internationella förbindelser, i samförstånd med områdets egen regering, till Internationella arbetsbyråns generaldirektör insända förklaring, i vilken de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas på ifrågavarande områdes vägnar.

2. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å område, som står under deras gemensamma överhöghet; eller

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller annorledes är ansvarig.

3. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med momenten 1 och 2 av denna artikel, skola angiva, huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen angives, att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

4. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

5. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må under den tidrymd då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 34 kan uppsägas, tillstålla Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Del IV. Slutartiklar.

Artikel 32.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 33.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 34.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 35.

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 36.

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämligt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation, förklaring och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 37.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall Internationella arbetsbyråns styrelse förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 38.

1. Därest konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, ipso jure medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 34 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 39.

De engelska och franska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

*Bilaga B.***Rekommendation (nr 81) angående arbetsinspektion.**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde och beslutat antaga vissa förslag angående organisationen av arbetsinspektion inom industri och handel, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation utgörande supplement till rekommendationen angående arbetsinspektion 1923 och konventionen angående arbetsinspektion 1947, antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendationen angående arbetsinspektion, 1947» (Labour Inspection Recommendation, 1947).

Med hänsyn till att rekommendationen angående arbetsinspektion 1923 och konventionen angående arbetsinspektion 1947 lämna anvisningar för organisationen av arbetsinspektion och bestämmelserna däri lämpligen böra kompletteras genom ytterligare rekommendationer;

förordar konferensen, att varje medlem, så snart förhållandena i varje enskilt land det medgiva, tillämpar följande bestämmelser samt till Internationella arbetsbyrån, i enlighet med vad styrelsen därom må komma att bestämma, insänder redogörelser angående de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma.

I. Arbetsinspektionens förebyggande uppgifter.

1. En var, som avser att igångsätta industri- eller handelsföretag, övertaga sådant eller inom dylikt företag påbörja verksamhet, som vederbörande myndighet funnit vara av väsentlig betydelse vid tillämpningen av de lagbestämmelser, vilkas efterlevnad arbetsinspektör har att övervaka, bör åläggas att ingiva förhandsanmälan till vederbörande arbetsinspektion, antingen direkt eller genom annan därtill utsedd myndighet.

2. Medlemmarna böra vidtaga åtgärder, i syfte att förslag till nya anläggningar, produktionsanordningar eller produktionsprocesser må kunna underställas vederbörande arbetsinspektionsorgan för yttrande, huruvida förslagen äro ägnade att försvåra eller omöjliggöra tillämpning av den nationella lagstiftningen angående arbetshygien och säkerhet eller innebära en möjlig fara för arbetarens hälsa eller säkerhet.

3. Med förbehåll för rätt till överklagande enligt lag bör förverkligandet av förslag till nya anläggningar, produktionsanordningar eller produktionsprocesser, som jämlikt gällande lagstiftning äro att betrakta såsom farliga eller ohälsosamma, göras beroende av att de ändringar vidtagas, som av arbetsinspektionen påkallas till skydd för arbetarnas hälsa och säkerhet.

II. Samverkan mellan arbetsgivare och arbetare i frågor rörande hälsa och säkerhet.

4. 1) Anordningar för samverkan mellan arbetsgivare och arbetare i syfte att förbättra förhållandena beträffande arbetarnas hälsa och säkerhet böra främjas.

2) Sådan samverkan må anordnas genom skyddskommittéer eller liknande organ, utsedda vid varje företag eller anläggning och inneslutande representanter för arbetsgivaren och arbetarna.

5. Representanter för arbetarna och företagsledningen samt särskilt medlemmar av skyddskommittéer eller motsvarande organ, där sådana finnas, böra vara berättigade att på sätt och inom de gränser, som fastställts av vederbörande myndighet, omedelbart samarbeta med befattningshavare hos arbetsinspektionen vid av dem verkställda undersökningar i företag eller på arbetsplatser och särskilt vid förhör rörande olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom.

6. Samverkan mellan arbetsinspektionens befattningshavare samt arbetsgivares och arbetares organisationer bör främjas genom konferenser, samarbetskommittéer eller liknande organ, där representanter för arbetsinspektionen med representanter för arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer kunna dryfta frågor rörande tillämpningen av arbetslagstiftningen samt rörande arbetarnas hälsa och säkerhet.

7. Erforderliga åtgärder böra vidtagas i syfte att arbetsgivare och arbetare må kunna erhålla råd och upplysningar angående arbetslagstiftningen samt arbetshygien och säkerhet, såsom

- a) föredrag, radioanföranden, anslag, broschyrer och film ägnade att klargöra bestämmelserna i arbetslagstiftningen och deras tillämpning samt åtgärder till förebyggande av olycksfall i arbete och yrkessjukdomar;
- b) arbetarskyddsutställningar; och
- c) undervisning i yrkeshygien och säkerhet i tekniska läroanstalter.

III. Arbetstvister.

8. Arbetsinspektörernas uppgifter må icke innefatta uppdrag såsom förlikningsman eller skiljedomare i arbetstvister.

IV. Årsberättelser angående inspektionsverksamheten.

9. De årsberättelser, som offentliggöras angående inspektionsverksamheten, böra såvitt möjligt lämna detaljerade uppgifter i följande hänseenden:

- a) lagar och föreskrifter rörande inspektionstjänsten, vilka ej omnämnts i tidigare berättelser;
- b) arbetsinspektionens personal, avseende:
 - i) antalet inspektörer;
 - ii) fördelning av inspektörerna efter ställning och arbetsuppgifter;
 - iii) antalet kvinnliga inspektörer; och
 - iv) den geografiska fördelningen av inspektionspersonalen;
- c) statistiska uppgifter över arbetsställen, som äro underkastade inspektion, samt över antalet där anställda personer, avseende:
 - i) antalet arbetsställen, som äro underkastade inspektion;
 - ii) det genomsnittliga antalet personer för år, som varit anställda vid sagda arbetsställen;

- iii) antalet anställda personer fördelade å män, kvinnor, minderåriga och barn;
- d) statistiska uppgifter över inspektionsbesök, avseende:
 - i) antalet besökta arbetsställen;
 - ii) antalet besök med fördelning å dag och natt;
 - iii) antalet personer anställda vid besökta arbetsställen;
 - iv) antalet arbetsställen, som besökts mer än en gång under året;
- e) statistiska uppgifter angående förseelser och påföljder, avseende:
 - i) antalet förseelser, som rapporterats till vederbörande myndigheter;
 - ii) fördelningen av sådana förseelser med hänsyn till de författningsbestämmelser, till vilka de äro att hänföra;
 - iii) antalet påföljder;
 - iv) arten av de straff, som av vederbörande myndighet utdömts i de olika fallen (böter, fängelse, etc);
- f) statistiska uppgifter över olycksfall i arbete, avseende antalet anmälda olycksfall och fördelningen av desamma med hänsyn till
 - i) verksamhetsgren och yrke;
 - ii) orsak;
 - iii) följder (dödlig eller icke dödlig utgång);
- g) statistiska uppgifter över yrkessjukdomar, avseende:
 - i) antalet anmälda fall av yrkessjukdom;
 - ii) fördelningen med hänsyn till verksamhetsgren och yrke;
 - iii) fördelningen med hänsyn till orsak eller beskaffenhet, såsom sjukdomens natur och det giftämne eller den hälsovådliga arbetsprocess, som föranlett sjukdomen.

Bilaga C.

Rekommendation (nr 82) angående arbetsinspektion vid gruv- och transportföretag.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående organisationen av arbetsinspektion vid gruv- och transportföretag, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat, att vissa av dessa förslag skola taga form av en rekommendation avsedd att komplettera rekommendationen angående arbetsinspektion 1923 och konventionen angående arbetsinspektion 1947, antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendationen angående arbetsinspektion (gruvdrift och transport), 1947» [Labour Inspection (Mining and Transport) Recommendation, 1947].

Med hänsyn till att konventionen angående arbetsinspektion 1947 lämnar anvisningar för organisationen av arbetsinspektion och medgiver undantagande, genom nationell lagstiftning, av gruv- och transportföretag från tillämpningen av nämnda konvention, och

med hänsyn till att det icke förty är av vikt att lämpliga föreskrifter med avseende på gruv- och transportföretag utfärdas för att uppnå nöjaktig

tillämpning av gällande bestämmelser, som hänföra sig till arbetsförhållanden och skydd för arbetare, sysselsatta med arbete vid sådana företag,

förordar konferensen, att varje medlem, så snart förhållandena i varje enskilt land det medgiva, tillämpar följande bestämmelser samt till Internationella arbetsbyrån i enlighet med vad styrelsen därom må komma att föreskriva insänder redogörelser angående de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma.

Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen bör tillse, att företag, vilka vederbörande myndighet finner vara att hänföra till gruv- eller transportföretag, bliva föremål för övervakning av lämpliga arbetsinspektionsorgan i syfte att trygga efterlevnaden av gällande författningsföreskrifter angående arbetsförhållanden och skydd för arbetare i deras arbete.

Bilaga D.

Konvention (nr 82) angående socialpolitik inom områden belägna utanför moderlandet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående socialpolitik inom områden belägna utanför moderlandet, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående socialpolitik (utanför moderlandet belägna områden), 1947» [Social Policy (Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947].

Del I. Av konventionen härflytande förpliktelser.

Artikel 1.

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att tillämpa i konventionen angivna politik och åtgärder på de områden belägna utanför moderlandet, beträffande vilka medlemmen bär eller ikläder sig ansvar, däri inbegripet förvalterskapsområde, vars förvaltning medlemmen omhänderhar, med undantag för de i momenten 2 och 3 av denna artikel berörda områdena, under förutsättning dock av samtycke av vederbörande områdes regering i frågor, som ligga inom områdets självbestänningsrätt.

2. Då det ämne, som behandlas i denna konvention, helt eller i huvudsak faller inom kompetensen för ett utanför moderlandet beläget områdes egna myndigheter, kan den medlem som är ansvarig för ifrågavarande områdes internationella förbindelser, i samförstånd med områdets regering till Internationella arbetsbyråns generaldirektör insända förklaring, i vilken de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas på ifrågavarande områdes vägnar.

3. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å område, som står under deras gemensamma överhöghet; eller

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller annorledes är ansvarig.

Del II. Allmänna principer.

Artikel 2.

1. Den politik, som är avsedd att tillämpas inom områden belägna utanför moderlandet, skall i första hand syfta till befolkningens inom sådana områden välfärd och utveckling och till stärkande av dess förhoppningar om sociala framsteg.

2. Den allmänna politiken skall utformas under vederbörligt hänsynstagande till dess återverkningar på befolkningens välfärd.

Artikel 3.

1. För att befordra ekonomiskt framåtskridande och sålunda lägga grunden för sociala framsteg skall allvarligt eftersträvas att på internationell, regional, nationell eller territoriell bas lämna finansiellt och tekniskt stöd åt den lokala administrationen i syfte att främja den ekonomiska utvecklingen av områden belägna utanför moderlandet.

2. De med dylik stödverksamhet förbundna villkoren skola innefatta sådan kontroll genom eller under samverkan med den lokala administrationen som är nödvändig för tryggheten av befolkningens intressen, då det gäller uppdragandet av riktlinjer för den ekonomiska utvecklingen och fastställandet av de förhållanden, under vilka de i anslutning härtill vidtagna åtgärderna skola genomföras.

3. Målet för de ansvariga offentliga myndigheternas handlande skall vara att sörja för att erforderliga medel ställas till förfogande för tillhandahållande av offentligt eller privat kapital, eller bådadera, för sagda ändamål under villkor, som för befolkningen inom områden belägna utanför moderlandet medför avsett gagn.

4. Då så erfordras skola internationella, regionala eller nationella åtgärder vidtagas för uppnående av sådana handelsvillkor, att produktion på en hög effektivitetsnivå främjas och vidmakthållandet av en skälig levnadsstandard möjliggöres inom områden belägna utanför moderlandet.

Artikel 4.

Åtgärder skola vidtagas för att på lämpligt sätt, internationellt, regionalt, nationellt eller territoriellt, främja förbättringar beträffande allmän hälsovård, bostadsförsörjning, folknäring, undervisning, barnavård, kvinnans ställning, arbetsvillkor, ersättning till löntagare och självständiga företagare, skydd för migrerande arbetare, social trygghet, förvaltningsverksamhet samt produktionsförhållandena i allmänhet.

Artikel 5.

Åtgärder skola vidtagas för att väcka befolkningens inom områden belägna utanför moderlandet intresse för och vinna dess medverkan vid förberedandet och genomförandet av socialt framstegsarbete, företrädesvis genom av befolkningen valda ombud, där så är lämpligt och möjligt.

Del III. Höjande av levnadsstandarden.

Artikel 6.

Höjande av levnadsstandarden skall anses såsom främsta mål vid planläggningen av den ekonomiska utvecklingen.

Artikel 7.

1. Lämpliga åtgärder skola vidtagas för att den ekonomiska utvecklingen skall bringas i harmoni med berörda samfälligheters sunda framåtskridande.

2. Särskilt bör undvikas att splittra familjer och andra traditionella sociala enheter genom

a) ingående studium av migrationens orsaker och verkningar samt lämpligt inskridande, där så finnes påkallat;

b) främjande av stadsplanering i områden, där den ekonomiska utvecklingen medför en koncentration av befolkningen;

c) förhindrande och avskaffande av en alltför stark befolkningsanhopning i stadssamhällena;

d) förbättring av levnadsvillkoren på landsbygden och förläggande av lämpliga industrier till sådana landsbygdsområden, där tillgången på arbetskraft så medgiver.

Artikel 8.

I syfte att öka produktionskapaciteten och förbättra den jordbrukande befolkningens levnadsstandard skola vederbörande myndigheter överväga följande åtgärder:

a) undanröjande i möjligaste mån av orsakerna till kronisk skuldsättning;

b) kontroll över att överlåtelse av jordbruk till icke-jordbrukare medgives endast i sådana fall, då den överensstämmer med territoriets intresse;

c) kontroll genom lämplig lagstiftning över äganderätten till och brukandet av jord och andra naturtillgångar för att trygga deras utnyttjande till befolkningens fromma under vederbörligt beaktande av hävdvunna rättigheter;

d) övervakning av arrende- och arbetsvillkor för att tillförsäkra arrendatorer och arbetare högsta möjliga levnadsstandard och skälig andel i den vinst, som må föranledas av förbättringar i produktionsresultat eller prisnivå;

e) minskning av produktions- och distributionskostnader genom lämpliga åtgärder, särskilt genom stöd vid grundandet och uppehållet av producent- och konsumentkooperativa sammanslutningar.

Artikel 9.

1. Åtgärder skola vidtagas för att tillförsäkra självständiga företagare och löntagare sådana villkor, som sätta dem i stånd att genom egna insatser höja sin levnadsstandard och som trygga uppehållet av en minimilevnadsstandard, vilken fastställts genom officiella, i samråd med de representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationerna utförda undersökningar av levnadsvillkoren.

2. Vid fastställandet av minimilevnadsstandarden skall hänsyn tagas till sådana oundgängliga behov inom arbetarens familj som livsmedel och deras näringsvärde, bostad, kläder, sjukvård och undervisning.

Del IV. Bestämmelser rörande migrerande arbetare.

Artikel 10.

Därest anställningsförhållandena påfordra, att arbetarna vistas utom hemorten, skall vid anställningsvillkorens bestämmande hänsyn tagas till familjens normala behov.

Artikel 11.

Därest inom ett område av ett utanför moderlandet beläget territorium arbetskraft från annat område tillfälligt utnyttjas, skola åtgärder vidtagas för att uppmuntra överföring av en del av arbetarnas tillgodohavanden från förstnämnda område till det område, som ställt arbetskraften till förfogande.

Artikel 12.

1. Därest arbetskraft från ett område utnyttjas inom ett område under annan administration skola vederbörande myndigheter inom de berörda områdena, där så finnes erforderligt eller önskvärt, avtala om reglering av frågor av gemensamt intresse, vilka kunna uppkomma i samband med tillämpningen av denna konvention.

2. I sådant avtal skall föreskrivas, att arbetarna skola åtnjuta minst samma skydd och förmåner, som tillkomma arbetare bosatta i anställningsområdet.

3. Avtalet skall vidare innehålla bestämmelser om lättnader för arbetaren vid överförandet av en del av hans lön och besparingar till hemmet.

Artikel 13.

Då arbetarna och deras familjer flytta från ett område med låga levnadskostnader till ett annat med högre sådana kostnader, skall hänsyn tagas till den ökning i levnadskostnaderna, som överflyttningen medför.

Del V. Arbetarnas löner och därmed sammanhängande frågor.*Artikel 14.*

1. Fastställandet av minimilöner genom kollektivavtal, fritt ingångna mellan fackföreningar, som äro representativa för de berörda arbetarna, och arbetsgivarna eller deras organisationer, skall främjas.

2. Där ett effektivt system för fastställande av minimilöner genom kollektivavtal saknas, skola erforderliga åtgärder vidtagas för fastställande av minimilönesatser i samråd med representanter för arbetsgivare och arbetare, däri inbegripna representanter för deras respektive organisationer, där sådana finnas.

3. Erforderliga åtgärder skola vidtagas för att garantera såväl att därav berörda arbetsgivare och arbetare erhålla kännedom om gällande minimilönesatser som ock att utgående löner icke understiga tillämpliga lönesatser.

4. Varje arbetare, på vilken minimilönesatser äro tillämpliga, och som efter deras ikraftträdande erhållit en lön, understigande dessa lönesatser, skall äga att på rättlig väg eller genom annat lagenligt förfarande påkalla utbetalandet av resterande belopp inom tid, som må vara bestämd i lag.

Artikel 15.

1. Erforderliga åtgärder skola vidtagas för att garantera, att intjänta löner vederbörligen utbetalas, och skola arbetsgivarna åläggas att föra register över utbetalda löner, att giva arbetarna intyg över utbetalda löner samt att i övrigt medverka till erforderlig kontroll.

2. Lönen skall i regel utbetalas endast i lagligt betalningsmedel.

3. Lönen skall i regel utbetalas direkt till den enskilde arbetaren.

4. Ersättning för utfört arbete får icke, helt eller delvis, lämnas i form av alkoholhaltiga eller andra rusdrycker.

5. Löneutbetalningar må icke äga rum på utskänkningsställen eller i butiker, utom såvitt avser i sådana företag anställda arbetstagare.

6. Så framt icke lokal sedvänja, som arbetarna enligt vederbörande myndighets bedömande önska bibehålla, till annat föranleder, skall lönen utbetalas regelbundet med sådana intervaller som äro ägnade att begränsa faran för löntagarnas skuldsättning.

7. Därest kost, bostad, kläder och andra förnödenheter eller tjänster ingå i lönen, skall vederbörande myndighet vidtaga alla lämpliga åtgärder för att övervaka att de äro tillräckliga och att deras kontanta värde är riktigt uppskattat.

8. Lämpliga åtgärder skola vidtagas för att

- a) upplysa arbetarna om deras rättigheter med avseende å lönen;
- b) förhindra varje otillåtet avdrag å lönen; och
- c) begränsa de belopp, som må avdragas från lönen såsom ersättning för däri ingående förnödenheter och tjänster, till det faktiska värdet av desamma.

Artikel 16.

1. De högsta belopp av lönen, som må förskottsvis utbetalas, ävensom sättet för gäldande av förskott skola bestämmas av vederbörande myndighet.

2. Vederbörande myndighet skall begränsa det löneförskott, som må utbetalas till en arbetare för att förmå honom att antaga en anställning; beloppet av sådant förskott skall noga angivas för arbetaren.

3. Därest utbetalt förskott överstiger det av vederbörande myndighet fastställda, skall detsamma icke kunna lagligen återfordras och får icke återtagas genom innehållande av lönebelopp, som vid en senare tidpunkt förfaller till betalning.

Artikel 17.

1. Frivilligt sparande i skilda former bland löntagare och självständiga företagare skall uppmuntras.

2. Lämpliga åtgärder skola vidtagas för att skydda löntagare och självständiga företagare mot ocker, särskilt sådana åtgärder, som syfta till begränsning av låneräntorna, genom kontroll av långivarnas verksamhet och vidgade möjligheter till lån för legitima ändamål genom kooperativa kreditorganisationer eller andra institutioner under offentlig kontroll.

Del VI. Förbud mot olika behandling på grund av ras, hudfärg, kön, trosbekännelse, stamtillhörighet eller medlemskap i facklig organisation.

Artikel 18.

1. Ett av målen för socialpolitiken skall vara att avskaffa all slags olika behandling av arbetare på grund av ras, hudfärg, kön, trosbekännelse, stamtillhörighet eller medlemskap i facklig organisation med avseende å

- a) arbetslagstiftning och avtal, vilka skola tillerkänna alla dem, som äro lagligen bosatta och arbeta i området, rättvis ekonomisk behandling;
- b) rätt till anställning i allmän eller enskild tjänst;
- c) anställningsvillkor och befordran;
- d) tillfällen till yrkesutbildning;
- e) arbetsvillkor;
- f) hälsovårds-, säkerhets- och välfärdsåtgärder;
- g) disciplinära åtgärder;
- h) deltagande i kollektivavtalsförhandlingar;
- i) lönesatser, vilka skola bestämmas i enlighet med principen om lika lön för likvärdigt arbete i en och samma arbetsprocess eller ett och samma företag, i den utsträckning som denna princip erkännes inom moderlandet.

2. Med förbehåll för de i moment 1, punkt i) angivna bestämmelserna skola

lämpliga åtgärder vidtagas för att begränsa sådana skiljaktigheter i lönesatser, vilka äro att hänföra till olika behandling av arbetare på grund av ras, hudfärg, kön, trosbekännelse, stamtillhörighet eller medlemskap i facklig organisation, genom att höja lönesatserna för de lägre betalda arbetarna.

3. Arbetare från ett område, som vinner anställning i ett annat, må utöver sin lön kunna tillerkännas kontant- eller naturaförmåner för att bestrida av anställningen utom hemorten föranledda skäligena utgifter för sig och sin familj.

4. Utan hinder av i denna artikel meddelade bestämmelser skall vederbörande myndighet vidtaga de åtgärder, som må finnas erforderliga eller önskvärda till skydd för kvinnliga arbetstagares moderskap, hälsa, säkerhet och välfärd.

Del VII. Undervisning och utbildning.

Artikel 19.

1. Inom områden belägna utanför moderlandet skola, i den utsträckning som de lokala förhållandena medgiva, lämpliga åtgärder vidtagas för en successiv utveckling av anordningar för undervisning, yrkesutbildning och lärlingsväsen, i syfte att effektivt förbereda barn och minderåriga av båda könen för en nyttig sysselsättning.

2. För ifrågavarande områden gällande författningar skola innehålla föreskrifter rörande åldersgränsen för skolpliktens upphörande ävensom minimiålder och övriga villkor för arbetsanställning.

3. För att barnen skola kunna tillgodogöra sig förefintliga undervisningsmöjligheter och för att skolväsendets utveckling icke skall hämmas av efterfrågan på minderårig arbetskraft skall det vara förbjudet att använda barn i skolåldern under tiden för skolarbetet till arbete inom område, där undervisningsmöjligheter beretts flertalet barn i skolåldern.

Artikel 20.

1. I syfte att garantera en hög produktivitet genom främjande av yrkesskickligheten inom områden belägna utanför moderlandet, skola möjligheter till utbildning i nya produktionsmetoder, där så befinnes lämpligt, beredas såväl lokalt och regionalt som i moderlandet.

2. Sådan utbildning skall anordnas eller övervakas av vederbörande myndigheter i samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer i det område, från vilket eleven kommer, och i det land, där utbildningen äger rum.

Del VIII. Övriga bestämmelser.

Artikel 21.

1. Med avseende å sådana områden som omförmälas i artikel 1 moment 1 av denna konvention skall varje medlem av organisationen, vilken ratificerar konventionen, låta sin ratifikation åtföljas av eller snarast möjligt efter ratifikationen tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, som angiver:

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att framdeles fatta beslut.

2. De i moment 1 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrymts i hans ursprungliga förklaring enligt moment 1 b), c) och d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 27 kan uppsägas, tillställa generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 22.

1. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med momenten 2 och 3 av artikel 1 av denna konvention, skola angiva, huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen angives, att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

2. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

3. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må, under den tidrymd, då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 27 kan uppsägas, tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Artikel 23.

Med avseende å varje område, beträffande vilket en förklaring med angivande av jämkningar i bestämmelserna i denna konvention är i kraft, skall i de årliga redogörelserna för konventionens tillämpning angivas i vilken utsträckning framsteg gjorts ägnade att möjliggöra ett avstående från rätten att åberopa nämnda jämkningar.

Artikel 24.

Därest i konvention, som sedermera må komma att antagas av konferensen rörande något i denna konvention behandlat ämne så föreskrives, skola sådana bestämmelser i förevarande konvention som må angivas i förstnämnda konvention upphöra att äga tillämpning på område, med avseende å vilket Internationella arbetsbyråns generaldirektör tillställts en förklaring

a) innehållande utfästelse, att bestämmelserna i förstnämnda konvention skola tillämpas i enlighet med artikel 35 moment 2 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, eller

b) innehållande ett godtagande av förpliktelserna i samma konvention i enlighet med nämnda artikel 35 moment 5.

Del. IX. Slutartiklar.

Artiklar 25—32.

(Dessa artiklar äro likalydande med artiklarna 32—39 av konventionen (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel, med den jämkning all, då i

artikel 38 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 34, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 31 upptagen hänvisning till artikel 27.)

Bilaga E.

Konvention (nr 83) angående tillämpning av internationell arbetslagstiftning på områden belägna utaför moderlandet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats i Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde och beslutat antaga vissa förslag angående tillämpning av internationell arbetslagstiftning på områden, belägna utanför moderlandet, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdet dagordning, samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående internationell arbetslagstiftning (utanför moderlandet belägna områden), 1947» [Labour Standards (Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947].

Artikel 1.

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, skall vid sin ratifikation foga en förklaring angivande i vilken utsträckning medlemmen åtager sig att tillämpa i bifogade förteckning upptagna konventioners bestämmelser å sådana områden, som omförmälas i artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, med undantag för de i momenten 4 och 5 av berörda artikel avsedda områdena.

2. Nämnda förklaring skall beträffande var och en av de i förteckningen upptagna konventionerna angiva

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att framdeles fatta beslut.

3. De i moment 2 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

4. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrymts i hans ursprungliga förklaring enligt moment 2 b), c) och d) av denna artikel.

5. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 8 kan uppsägas, tillstålla generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 2.

1. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas i avseende å ett område beläget utanför moderlandet må, då det ämne som behandlas i de i förteckningen upptagna konventionerna faller inom kompetensen för områdets egna myndigheter, i samförstånd med områdets regering tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör av den medlem, som är ansvarig för områdets internationella förbindelser.

2. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å område, som står under deras gemensamma överhöghet; eller

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller annorledes är ansvarig.

3. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med moment 2 av denna artikel, skola innefatta ett åtagande att bestämmelserna i de i förteckningen upptagna konventionerna skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen anges, att bestämmelserna i en eller flera av nämnda konventioner skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen med avseende å varje sådan konvention innehålla närmare uppgifter rörande dessa jämkningar.

4. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

5. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må, under den tidrymd, då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 8 kan uppsägas, tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till en eller flera av de i förteckningen upptagna konventionerna.

Artikel 3.

Vederbörande myndighet må genom i förväg utfärdade bestämmelser från tillämpningen av varje föreskrift angående genomförandet av någon av de i förteckningen upptagna konventionerna undantaga företag eller fartyg, beträffande vilka på grund av deras beskaffenhet eller storlek en tillfredsställande övervakning icke är möjlig.

Artikel 4.

Med avseende å varje område, beträffande vilket en förklaring med angivande av jämkningar av bestämmelserna i en eller flera av de i förteckningen upptagna konventionerna är i kraft, skall i de årliga redogörelserna för denna konventions tillämpning angivas i vilken utsträckning framsteg gjorts ägnade att möjliggöra ett avstående från rätten att åberopa nämnda jämkningar.

Artikel 5.

1. Internationella arbetskonferensen må vid sammanträde, å vars dagordning frågan finnes upptagen, med två tredjedelars majoritet antaga ändringar i den förevarande konvention bifogade förteckning i syfte att i förteckningen infoga bestämmelserna i nya konventioner eller utbyta bestämmelserna i en i förteckningen upptagen konvention mot reviderade bestämmelser, vilka må ha antagits av konferensen.

2. Medlem, beträffande vilken denna konvention är i kraft samt område, beträffande vilket i enlighet med artikel 2 avgivits förklaring, innebärande, att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagits, skall inom ett år eller under

särskilda omständigheter aderton månader från avslutandet av konferensens sammanträde underställa sådan ändring den eller de myndigheter, till vilkas kompetensområde frågan hör, för stiftande av lag eller vidtagande av andra åtgärder.

3. Sådan ändring skall träda i kraft beträffande medlem, för vilken denna konvention är gällande, då medlemmen godkänner densamma, samt beträffande område, med avseende å vilket en förklaring gäller, innebärande ett godtagande av konventionens förpliktelser i enlighet med artikel 2, så snart dessa förpliktelser godkänts med avseende å området.

4. Då sådan ändring träder i kraft för medlem eller område, beträffande vilket förpliktelserna i denna konvention godtagits i enlighet med artikel 2, skola vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet tillstå Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, innehållande de i artikel 1 moment 2 eller i förekommande fall artikel 2 moment 3 avsedda upplysningarna angående den eller de konventioner, vilkas bestämmelser genom ändringen infogats i förteckningen.

5. Medlem, som ratificerar denna konvention efter den tidpunkt, då konferensen antagit en sådan ändring, skall anses hava ratificerat konventionen i dess ändrade lydelse och varje område, beträffande vilket konventionens förpliktelser godkänts efter nämnda tidpunkt i enlighet med artikel 2, skall anses hava godkänt konventionens förpliktelser i deras ändrade lydelse.

Artiklar 6—13.

(Dessa artiklar äro likalydande med artiklarna 32—39 av konventionen (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel, med den jämkning att, då i artikel 38 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 34, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 12 upptagen hänvisning till artikel 8.)

Förteckning

över konventioner, som avses i artikel 1 moment 1 av konventionen (nr 83) angående tillämpning av internationell arbetslagstiftning på områden belägna utanför moderlandet.

Konvention angående minimiålder för barns användande till industriellt arbete (reviderad 1937) (Jfr proposition nr 45 till 1938 års riksdag).

Konvention angående fastställande av minimiålder för barns användande i arbete till sjöss (reviderad 1936) (Jfr proposition nr 223 till 1938 års riksdag).

Konvention angående minimiålder för eldare och kollämpare ombord å fartyg, 1921 (Jfr proposition nr 198 till 1923 års riksdag).

Konvention angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för industriellt arbete, 1946 (Jfr proposition nr 240 till 1947 års riksdag).

Konvention angående obligatorisk läkarundersökning av barn och unga personer, som användas till arbete ombord å fartyg, 1921 (Jfr proposition nr 198 till 1923 års riksdag).

Konvention angående barns nattarbete inom industrien, 1919 (Jfr proposition nr 361 till 1921 års riksdag).

Konvention angående kvinnors användande till arbete före och efter barnsörd, 1919 (Jfr proposition nr 361 till 1921 års riksdag).

Konvention angående kvinnors nattarbete (reviderad 1934) (Jfr proposition nr 84 till 1935 års riksdag).

Konvention angående användande av kvinnor till arbete under jord i gruvor av alla slag, 1935 (Jfr proposition nr 15 till 1936 års riksdag).

Konvention angående lika behandling av in- och utländska arbetare i avseende å ersättning för olycksfall i arbete, 1925 (Jfr proposition nr 118 till 1926 års riksdag).

Konvention angående ersättning för olycksfall i arbete, 1925 (Jfr proposition nr 118 till 1926 års riksdag).

Konvention angående angivande av vikten å tyngre kollin, som transporteras å fartyg, 1929 (Jfr proposition nr 71 till 1930 års riksdag).

Konvention angående tillämpning av veckovila i industriella företag, 1921 (Jfr proposition nr 198 till 1923 års riksdag).

Bilaga F.

Konvention (nr 84) angående föreningsrätt och biläggande av arbetstvister inom områden belägna utanför moderlandet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde och beslutat antaga vissa förslag angående föreningsrätt och biläggande av arbetstvister i områden belägna utanför moderlandet, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdets dagordning, samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention, antager denna den elffte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående föreningsrätt (utanför moderlandet belägna områden), 1947» [Right of Association (Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947].

Artikel 1.

Denna konvention äger tillämpning på områden belägna utanför moderlandet.

Artikel 2.

Rätten för såväl arbetsgivare som arbetstagare att bilda sammanslutningar för alla lagliga ändamål skall genom lämpliga åtgärder tryggas.

Artikel 3.

Lämpliga åtgärder skola vidtagas för att tillförsäkra fackföreningar, vilka äro representativa för vederbörande arbetare, rätt att sluta kollektivavtal med arbetsgivare eller organisationer av sådana.

Artikel 4.

Lämpliga åtgärder skola vidtagas för att åt arbetsgivar- och arbetarorganisationer bereda tillfälle att medverka vid inrättandet av och arbetet i organ för arbetarskydd och tillämpning av arbetslagstiftningen.

Artikel 5.

Alla åtgöranden för prövning av tvister mellan arbetsgivare och arbetare skola präglas av största möjliga enkelhet och snabbhet.

Artikel 6.

1. Arbetsgivare och arbetare skola uppmuntras att undvika tvister och, om sådana likväl uppkomma, söka rättvisa avgöranden genom förlikning.

2. I detta syfte skola alla rimliga åtgärder vidtagas för att konsultera representanter för arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer samt knyta dem till förlikningsverksamheten.

3. Vid nu angivna ordning skall det ankomma på offentliga tjänstemän att pröva tvisterna, söka främja förlikning samt förhjälpa parterna till ett rättvist avgörande.

4. Om möjligt skola dessa tjänstemän vara särskilt utvalda för uppgifterna i fråga.

Artikel 7.

1. Snarast möjligt skola organ upprättas för biläggande av tvister mellan arbetsgivare och arbetare.

2. Representanter för vederbörande arbetsgivare och arbetare, däri inbegripna representanter för respektive organisationer, där sådana finnas, skola om möjligt sättas i tillfälle att medverka i dylika organ, på sätt och i den utsträckning — i varje fall dock till lika antal och på samma villkor — som må bliva bestämt av vederbörlig myndighet.

Artikel 8.

1. Med avseende å sådana områden som omförmälas i artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, med undantag för de i momenten 4 och 5 av berörda artikel avsedda områdena, skall varje medlem av organisationen, vilken ratificerar denna konvention, låta sin ratifikation åtföljas av eller snarast möjligt efter ratifikationen tillstålla Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, som angiver

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att framdeles fatta beslut.

2. De i moment 1) a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrymts i hans ursprungliga förklaring enligt moment 1 b), c) och d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 14 kan uppsägas, tillstålla generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 9.

1. Då det ämne, som behandlas i denna konvention, faller inom kompetensen för ett utanför moderlandet beläget områdes egna myndigheter, kan den medlem, som är ansvarig för ifrågavarande områdes internationella förbindelser, i samförstånd med områdets regering till Internationella arbetsbyråns generaldirektör in-

sända förklaring, i vilken de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas på ifrågavarande områdes vägnar.

2. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å ett område, som står under deras gemensamma överhöghet; eller

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller annorledes är ansvarig.

3. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med momenten 1 och 2 av denna artikel, skola angiva huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen angives att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

4. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

5. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må, under den tidrymd, då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 14 kan uppsägas, tillstå Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Artikel 10.

Med avseende å varje område, beträffande vilket en förklaring med angivande av jämkningar i bestämmelserna i denna konvention är i kraft, skall i de årliga redogörelserna för konventionens tillämpning angivas i vilken utsträckning framsteg gjorts, ägnade att möjliggöra ett avstående från rätten att åberopa nämnda jämkningar.

Artikel 11.

Därest i konvention, som sedermera må komma att antagas av konferensen rörande något i denna konvention behandlat ämne, så föreskrives, skola sådana bestämmelser i förevarande konvention som må angivas i förstnämnda konvention upphöra att äga tillämpning på område, med avseende å vilket Internationella arbetsbyråns generaldirektör tillställts en förklaring

a) innehållande utfästelse, att bestämmelserna i förstnämnda konvention skola tillämpas i enlighet med artikel 35 moment 2 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, eller

b) innehållande ett godtagande av förpliktelserna i samma konvention i enlighet med nämnda artikel 35 moment 5.

Artiklar 12—19.

(Dessa artiklar äro lika lydande med artiklarna 32—39 av konventionen (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel, med den jämkning att, då i artikel 38 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 34, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 18 upptagen hänvisning till artikel 14.)

Konvention (nr 85) angående arbetsinspektion inom områden belägna utanför moderlandet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående organisationen av arbetsinspektion inom områden belägna utanför moderlandet, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående arbetsinspektion (utanför moderlandet belägna områden), 1947» [Labour Inspectorates Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947].

Artikel 1.

Arbetsinspektionsorgan, som uppfylla de i artiklarna 2—5 av denna konvention angivna fordringarna, skola upprätthållas inom områden belägna utanför moderlandet.

Artikel 2.

Arbetsinspektionen skall bestå av på lämpligt sätt utbildade inspektörer.

Artikel 3.

Arbetarna och representanter för dem skola äga att fritt träda i förbindelse med inspektörerna.

Artikel 4.

1. Det åligger av vederbörande myndighet utsedda och med legitimation försedda inspektörer att med icke alltför långa mellanrum inspektera arbetsförhållandena.

2. Inspektör skall vara lagligen bemyndigad att för fullgörandet av sina uppgifter utöva följande befogenheter

a) att fritt och utan föregående anmälan vid varje tid av dygnet erhålla tillträde till varje arbetsställe, där han har skäligen anledning antaga, att personer, som åtnjuta lagligt skydd äro anställda, samt att inspektera sådana arbetsställen;

b) att under dagen erhålla tillträde till varje lokal, som han har skäligen anledning antaga vara underkastad inspektion; samt

c) att vidtaga åtgärder för undersökning, provtagning eller utredning, som han kan finna erforderlig för fastställande av att gällande arbetslagstiftning noga efterföljes, särskilt:

i) att ensam eller i vittnens närvaro utfråga arbetsgivare och personal beträffande alla i samband med tillämpningen av arbetslagstiftningen stående förhållanden eller begära upplysningar av annan person, vars vitsord må befinnas vara av betydelse;

ii) att påkalla företeende av alla böcker, register eller andra handlingar, vilka jämlikt gällande författningar rörande arbetsförhållandena skola hållas tillgängliga, för att kontrollera att nämnda handlingar äro i författningens skick samt kopiera dylika handlingar eller göra utdrag ur dem;

- iii) att påfordra uppsättandet av sådana anslag, som föreskrivas i arbetslagstiftningen;
- iv) att för analys taga och bortföra prov av material eller ämnen, som användas eller bearbetas i företaget, dock att arbetsgivaren eller hans ställföreträdare skall underrättas härom.

3. Då inspektion verkställes, har arbetsinspektören att underrätta arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare om sin närvaro, såvida inspektören icke finner, att dylik anmälan skulle vara till förfång vid tjänstens utövande.

Artikel 5.

Med förbehåll för undantag, som kunna göras i den nationella lagstiftningen, skall arbetsinspektör

a) vara förbjuden att äga direkt eller indirekt intresse i företag, som står under hans tillsyn;

b) vid äventyr av ansvar eller disciplinär påföljd vara förpliktad att jämväl sedan han lämnat tjänsten icke yppa fabriks- eller affärshemligheter eller röja driftsmetoder, om vilka han må hava erhållit kännedom under tjänsteutövningen; och

c) behandla som strängt förtrolig varje anmälan rörande fel i driftsanordning eller överträdelse av föreskrifter, och icke meddela arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare, att inspektionsbesök föranletts av inkommen anmälan.

Artikel 6.

1. Med avseende å sådana områden som omförmälas i artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, med undantag för de i momenten 4 och 5 av berörda artikel avsedda områdena, skall varje medlem av organisationen, vilken ratificerar denna konvention, låta sin ratifikation åtföljas av eller snarast möjligt efter ratifikationen tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, som angiver

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att framdeles fatta beslut.

2. De i moment 1 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skolas anses som en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrymts i hans ursprungliga förklaring enligt moment 1 b), c) och d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 12 kan uppsägas, tillställa generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 7.

1. Då det ämne, som behandlas i denna konvention faller inom kompetensen för ett utanför moderlandet beläget områdes egna myndigheter kan den medlem,

som är ansvarig för ifrågavarande områdes internationella förbindelser, i samförstånd med områdets egen regering, till Internationella arbetsbyråns generaldirektör insända förklaring, i vilken de i denna konvention intagna förpliktelseerna godtagas på ifrågavarande områdes vägnar.

2. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelseerna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å område, som står under deras gemensamma överhöghet; eller

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller annorledes är ansvarig.

3. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med momenten 1 och 2 av denna artikel, skola angiva, huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen angives, att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

4. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

5. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må under den tidrymd då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 12 kan uppsägas, tillstå Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Artikel 8.

Med avseende å varje område, beträffande vilket en förklaring med angivande av jämkningar i bestämmelserna i denna konvention är i kraft skall i de årliga redogörelserna för konventionens tillämpning angivas i vilken utsträckning framsteg gjorts, ägnade att möjliggöra ett avstående från rätten att åberopa nämnda jämkningar.

Artikel 9.

Då en förklaring innehållande utfästelse att bestämmelserna i konventionen angående arbetsinspektion, 1947, skola tillämpas på ett område tillställts Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med artikel 30 av nämnda konvention eller en förklaring innebärande att de i berörda konvention inrymda förpliktelseerna godtagas med avseende å ett område tillställts generaldirektören i enlighet med artikel 31 i konventionen, skola bestämmelserna i denna konvention upphöra att gälla med avseende å sådant område.

Artiklar 10—17.

(Dessa artiklar äro lika lydande med artiklarna 32—39 av konventionen (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel, med den jämkning att, då i artikel 38 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 34, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 16 upptagen hänvisning till artikel 12.)

Bilaga H.

Konvention (nr 86) angående den längsta giltighetstiden av arbetsavtal för infödda arbetare.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 juni 1947 till sitt trettionde sammanträde och beslutat antaga vissa förslag angående den längsta giltighetstiden av arbetsavtal för infödda arbetare, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdets dagordning, samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den elfte dagen i juli månad år nittonhundrafyrtiosju följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående arbetsavtal (infödda arbetare), 1947» [Contracts of Employment (Indigenous Workers) Convention, 1947].

Artikel 1.

I denna konvention

a) förstås med uttrycket »arbetare» en infödd arbetare, d. v. s. en arbetare, som tillhör eller lever bland och under enahanda förhållanden som den infödda befolkningen i ett område beläget utanför moderlandet;

b) inbegripes, där annorlunda icke anges, under uttrycket »arbetsgivare» varje offentlig myndighet, person, bolag eller annan sammanslutning, utan åtskillnad mellan infödda och övriga;

c) avser uttrycket »lagstiftning» lag och författning, gällande inom vederbörande område;

d) avser uttrycket »avtal», där icke annorlunda anges, ett arbetsavtal, genom vilket en arbetare tager anställning hos en arbetsgivare mot ersättning kontant eller i annan form, dock med undantag för lärlingsavtal, som träffats i enlighet med särskilda i lagstiftningen givna föreskrifter rörande lärlingskap.

Artikel 2.

1. Vederbörande myndighet äger från tillämpningen av denna konvention undantaga

a) avtal, varigenom en arbetare tager anställning hos en infödd arbetsgivare, som icke sysselsätter mer än ett visst begränsat antal arbetare eller icke motsvarar annat, i lagstiftningen angivet kännetecken;

b) avtal, enligt vilket den enda eller huvudsakliga ersättningen åt arbetaren består i rätt att taga i besittning eller nyttja ett arbetsgivarens tillhörigt jordområde.

2. Vederbörande myndighet äger efter samråd med de av arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer, som företråda berörda parter, från tillämpningen av denna konvention undantaga avtal, träffat mellan arbetsgivare samt arbetare, som äro läs- och skrivkunniga och vilkas frihet att välja sysselsättning anses tillfredsställande ådagalagd; sådant undantagande må avse samtliga arbetare inom ett område, arbetare inom viss näringsgren eller visst företag ävensom särskilda grupper av arbetare.

Artikel 3.

1. I lagstiftningen skall angivas den längsta tjänstetid som må föreskrivas eller förutsättas i varje skriftligt eller muntligt avtal.

2. I arbetsavtal, som kan fullgöras utan företagande av lång eller kostnadskrävande färd skall den längsta tjänstetid, som må föreskrivas eller förutsättas, i intet fall överstiga tolv månader, om arbetaren icke åtföljes av sin familj, eller två år, om han åtföljes av familjen.

3. Den längsta tjänstetid som må föreskrivas eller förutsättas i arbetsavtal, vars fullgörande kräver lång eller kostnadskrävande färd, skall i intet fall överstiga två år, om arbetaren icke åtföljes av sin familj, eller tre år, om han åtföljes av familjen.

Artikel 4.

1. När ett avtal, som träffats i ett område (i det följande benämnt ursprungsområdet) medför anställning i område under annan förvaltning (i det följande benämnt anställningsområdet), må den längsta tjänstetid, som fastställs eller förutsättes i avtalet, icke överstiga den i ursprungs- eller anställningsområdets lagstiftning stadgade längsta tiden för sådan anställning.

2. Vederbörande myndigheter i ursprungs- och anställningsområdena böra, så ofta det är nödvändigt eller önskvärt, träffa överenskommelser om behandlingen av angelägenheter av gemensamt intresse, vilka kunna uppkomma vid tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 5.

Denna konvention äger icke tillämpning på avtal, som träffats före denna konventions ikraftträdande i det område, där fråga om dess tillämpning uppstår.

Artikel 6.

1. Med avseende å sådana områden som omförmälas i artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt Akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, med undantag för de i momenten 4 och 5 av berörda artikel avsedda områdena, skall varje medlem av organisationen, vilken ratificerar denna konvention, låta sin ratifikation, åtföljas av eller snarast möjligt efter ratifikationen tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, som angiver

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan ändringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke skall tillämpas samt skälen härför;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbehåller sig att framdeles fatta beslut.

2. De i moment 1 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Medlem må genom förnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll, som inrympts i hans ursprungliga förklaring enligt moment 1 b), c) och d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 11 kan uppsägas, tillställa generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 7.

1. Då det ämne, som behandlas i denna konvention, faller inom kompetensen för ett utanför moderlandet beläget områdes egna myndigheter, kan den medlem, som är ansvarig för ifrågavarande områdes internationella förbindelser, i samförstånd med områdets regering till Internationella arbetsbyråns generaldirektör insända förklaring, i vilken de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas på ifrågavarande områdes vägnar.

2. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å område, som står under deras gemensamma överhöghet; eller

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller annorledes är ansvarig.

3. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med momenten 1 och 2 av denna artikel, skola angiva, huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan ändring eller med vissa jämkningar; därest i förklaringen angives att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

4. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

5. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må, under den tidrymd, då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 11 kan uppsägas, tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Artikel 8.

Med avseende å varje område, beträffande vilket en förklaring med angivande av jämkningar i bestämmelserna i denna konvention är i kraft, skall i de årliga redogörelserna för konventionens tillämpning angivas i vilken utsträckning framsteg gjorts ägnade att möjliggöra ett avstående från rätten att åberopa nämnda jämkningar.

Artiklar 9—16.

(Dessa artiklar äro lika lydande med artiklarna 32—39 av konventionen (nr 81) angående arbetsinspektion inom industri och handel, med den jämkning att, då i artikel 38 av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 34, detta i förevarande konvention motsvaras av en i artikel 15 upptagen hänvisning till artikel 11.)

Resolutioner.

- I. Resolution angående föreningsfrihet samt skydd för organisations- och förhandlingsrätt.
- II. Resolution angående dagordningen för Internationella arbetskonferensens allmänna sammanträde år 1948.
- III. Resolution angående internationella organ för trygghet av föreningsfriheten.
- IV. Resolution angående medgivande för Österrike att återinträda i Internationella arbetsorganisationen.
- V. Resolution angående de allmänna frågorna om socialförsäkring inom områden, belägna utanför moderlandet.
- VI. Resolution angående arbetsförmedlingens organisation.
- VII. Resolution angående arbetsinspektionens tillämpningsområde.
- VIII. Resolution angående kvinnoarbete, framlagd av Förenta staternas regeringsdelegation.
- IX. Resolution angående välfärdsåtgärder för arbetare, framlagd av Belgiens regeringsdelegation.
- X. Resolution angående vidmakthållande av migrerande arbetares socialförsäkringsrättigheter, framlagd av Polens regeringsdelegation.
- XI. Resolution angående återuppbyggande av Europa och övriga delar av världen, framlagd av franska arbetarombudet Jouhaux.
- XII. Resolution angående antagandet av budget för 30:e budgetperioden (1948) samt angående fördelningen mellan medlemsstaterna av utgifterna för samma år.
- XIII. Resolution angående de bidrag, som under år 1948 skola erläggas till pensionsfonden.
- XIV. Resolution angående val av medlemmar i styrelsen för personalens pensionsfond.
- XV. Resolution angående val av medlemmar i hjälpkommittén för Internationella arbetsbyråns personal.
- XVI. Resolution angående utseende av biträdande domare i den administrativa domstolen.
- XVII. Resolution angående driftkapitalfonden.